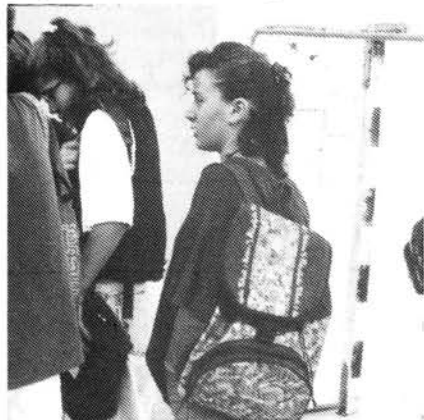

Després de l'incendi, visions contraposades

El problema dels incendis és lluny d'estar en vies de solució tot i els avanços que s'han fet en els darrers anys. **Bellpuig** n'ha parlat amb el Conseller d'Agricultura, però també n'ha parlat amb un pagès afectat. Les opinions, divergents, menen a la reflexió.

Curs escolar

Els centres d'ensenyament Infantil i Primària han iniciat el curs. Repassam les novetats: les comunes i les específiques de cada centre.

Sebastià Massanet

L'artista artanenc ha aconseguit el primer premi del I Certamen de Pintura S'Illot 92. Qui en coneixen l'obra no se n'estranyen.

Miquel Alzamora

Ha tornat d'Atenes, dels mundials de ciclisme juvenil. És l'artanenc que ha participat al més alt nivell en la història de l'esport artanenc.

¿S'equivoca el Conseller?

Naturalment, no sabem la resposta a l'interrogant que plantejam i això ens obliga a explicar per què la feim.

El Conseller explica que la lluita contra els incendis fracassa, a Espanya i a Europa. Que les immenses partides pressupostàries que s'hi destinen no aconseguen aturar el fenomen. No es tracta únicament a Artà, ni només a Mallorca, ni dels incendis d'aquest estiu a València, o els d'altres llocs de la península, sinó també dels habituals de cada estiu a Mallorca, Catalunya, País Valencià, Galícia, Provença, Alger, Grècia... es tracta d'un fenomen general que a cada lloc respondrà a unes circumstàncies pròpies. No es pot generalitzar, ni donar solucions globals, ni fàcils. Ni acusar a la lleugera.

Això li retreuen els pagesos artanencs al Conseller: que acusi sense fonaments. El Conseller està convençut que darrere els incendis forestals hi ha els pagesos que cerquen pastures fresques. Però això només a Artà. A altres llocs seran piròmans, però a Artà són els pagesos. I els pagesos n'estan cansats. El Conseller ha descobert la cultura del foc, i l'esgrimeix com l'origen i explicació dels incendis. Els pagesos repliquen que no sap de què parla, que confon els socarrats fets l'hivern, amb permís de la Conselleria, amb els incendis que només un boig s'atreveix a provocar. "Els números vermells són meus", exclama el pagès de l'Alqueria Vella, i "ningú apedrega les seves teulades". Això no sabem si ho entén el Conseller.

Però el descobriment més arriscat és el nou front en la lluita contra els incendis que el senyor Conseller declara disposat a obrir: el de les motivacions personals, el de descobrir per què una persona se sent disposada a calar foc. I aquí és on sembla més evident el perill

d'equivocar un diagnòstic darrere del qual s'hi poden abocar inversions importants. Podrà descobrir les causes si abans descobreix el piròman i el pot estudiar. I amb un piròman el que cal fer, abans de res, és neutralitzar-lo, tenir-lo ben controlat. Si no el té, haurà de treballar sobre teories, sobre hipòtesis, que per afinades que siguin sempre necessitaran la confirmació. Una línia interessant, però molt arriscada i de fruits incerts.

¿S'equivoca, per tant, el Conseller? No ho sabem, però no s'ha de descartar a la vista de les manifestacions que ha fet a **Bellpuig**.

Allò que no s'ha de descartar és la sensibilitat del Conseller davant un fenomen que, poc a poc, es va convertint en catàstrofe. La seva disposició a cercar ajudes per al manteniment de les muntanyes d'Artà s'hauria de correspondre amb una col·laboració que l'Ajuntament hauria de canalitzar.

Insistir en la millora i revisió constant del pla comarcal; estudiar alternatives vàlides i noves suggerències en la prevenció, en la repoblació; superar el divorci entre pagesos i Conselleria i aconseguir-ne la connexió: vulgui o no el Conseller, si hi ha especialistes disponibles en la cultura del foc i coneixedors de la muntanya, són els pagesos; si no tots, molts d'ells podrien aportar una ajuda ben valuosa si se la sapigués preparar. I, per sobre de tot, repassar a fons el capítol de la lluita contra els incendis: la coordinació de les distintes unitats que intervenen, la dotació del parc amb l'equipament suficient, la capacitació de part dels efectius humans, especialment - perquè són fonamentals - de qui té la responsabilitat de dirigir les tasques.

Ni abandonar la lluita, ni aturar-se de cercar de millorar-la, amb la col·laboració de tots, amb la planificació seriosa. I l'enfron-

tament entre Conselleria i pagesos hauria de ser la primera barrera a eliminar.

Més pecatets

En el número anterior, el 461, no defraudàrem els nostres lectors més crítics. Fins i tot amb una errada descomunal: la foto de la portada (una edició passada de la Fira) era la mateixa del número 440, del 4 de setembre de 1991. Tant de bo que no tornàssim mai a sopegar en pedres d'aquestes.

Ja explicàrem, per altra banda, la causa del retard en l'aparició.

A la p. 528 la titulàrem "política local" tot i contenir la col·laboració de Jaume Ginard «Crònica des del Coll Faraix».

Confirmam a qualque lector que ho ha demanat que el text i foto de «L'home invisible» (de la sèrie «Records de Hollywood», de Sirip Rodarbó, p. 529) són, naturalment, invisibles.

A.T.S.

35

BELLPUIG
ARTÀ

Revista quinzenal

Num. 462, 29 setembre 1992

Redacció i administració:

Rafel Blanes, 10 - Artà.

Tel. i FAX 83 50 33 (contestador automàtic)

Dipòsit legal: PM 57-1969

Imprimeix: Informacions Llevant S.A

Pas. Ferrocarril, 1 Tel. 550328 Manacor

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, G. Bisquerra, A. Esteve, J. Esteve, A. Genovard, S. Ginard, J. Morey, F. Munar, C. Obrador, M. Santandreu A. Vives.

Col·laboració:

A. Artigues, M. Dalmau, M. Gelabert, P. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, A. Muñoz, A. Picazo, J. Sureda, B. Tous.

Administració: G. Bisquerra. Tfs. part. 836288. Feina 836296

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats.

Els incendis d'Artà, visions distintes d'un mateix fet

Entrevista amb Pere J. Morey, Conseller d'Agricultura

Els incendis forestals d'Artà, un cas singular

Redacció.- Les explosives declaracions a la premsa del Conseller d'Agricultura després de l'incendi del 31 d'agost anunciaven l'adopció de mesures dràstiques: la prohibició total de les pastures en extensió a les muntanyes d'Artà com a mesura de protecció del patrimoni forestal tan seriosament amenaçat. La progressiva i indiscutible desertització d'extenses zones del nostre terme justificaria una mesura tan radical. Però no tothom hi està d'acord, i les creu exagerades. Don Pere J. Morey Servera ens ha rebut al seu despatx i alhora que s'ha refermat en la seva idea inicial, també ha explicat que no serien les úniques mesures. També hem parlat dels incendis en general. I del servei contraincendis, també contestat des d'Artà per una pretesa inoperància o ineficàcia en el cas d'incendis seriosos com el darrer.

Pere J. Morey Servera.-

Sempre he dit que, a més de la cobertura legal de les mesures que es puguin establir, la nostra idea és lluitar perquè s'acabi el sistema d'alimentació del bestiar per pastura en extensió, com s'ha fet en els darrers anys, perquè la situació d'Artà està tan deteriorada... enguany ha cremat el càrritx que ja fa dos anys es va cremar. A nivell de vegetació, al llarg de centenars d'anys d'aquestes pràctiques de la cultura del foc, s'ha arribat a una situació ecològica en què l'evolució biològica de les serres d'Artà ha retrocedit, i en aquests moments es pot parlar que només queden els líquens, que són la forma més primitiva de vida vegetal. ¿I quin sentit té parlar de repoblació si enguany han cremat els pins repoblats després del 89? Aleshores la clau està en canviar, per les bones o per decret, el sistema de crema de pastures.

Bellpuig.- Vós creis que els incendis són per fer pastures?

PJMS.- Sí, sense dubte.

B.- Però per Artà es dubta això, precisament quan es tracta d'aquesta classe d'incendis...

PJMS.- A mi la Guàrdia Civil em va dir a Artà que els dies que bufa un vent com aquell ja sabien que hi hauria incendi.

B.- Idò no sembla que facin

pro-dueix un incendi...

B.- I a Son Servera tampoc no es va pensar en les pastures. És a dir, la relació amb les pastures és exclusiva dels incendis d'Artà...

PJMS.- Fonamentalment és a Artà. Hi ha qualche lloc del Pla on també pot passar... però la situació és distinta. Un foc que fuig al pagès, a Artà, ja sigui per pendents de muntanya, per moviments del vent,

que fa xeme-neia... la perillositat esdevé extrema. Una persona que tenguí els coneixements de la cultura del foc, maldament en sàpiga molt, a Artà, no el pot dominar: jo he vist com en cinc minuts crema-va tota una muntanya.

B.- Tornant a les vostres declaracions i suposant que hi haurà cober-

ture legal per a aquestes dis-

posicions, ¿vós creis que s'aconsegiria solucionar el tema?

PJMS.- Jo no ho sé. T'ho plantejaré d'una altra manera: si canalitzam els torrents, ¿s'eliminaran les inundacions? Qui et digui que sí és que no sap el que diu. Jo no sé si amb aquestes mesures evitariem els incendis. La meua obligació és anar tancant, dins el que és possible, tots els fronts. La meua teoria és la següent: a nivell d'Espanya, i d'Europa, estam fracassant en la lluita contra els incendis. De cada any ens hi gastam més, quantitats extraordinàries, i no obstant això continuen els incendis. Per què passa això? Cada cop tenim més tanquetes, més personal preparat, més avions, més helicòpters, més mitjans tècnics, però no hem aconseguit controlar les motivacions per les quals es produeix el foc, i mentre no controlem allò que fa que un home, en un moment determinat, i per raons molt diverses, cali foc a un bosc, o una garriga, mentre no sapiguem quins són els mecanismes que fan que un home es dispari i

gaire per evitar-ho...
PJMS.- Nosaltres vàrem aportar a la Guàrdia Civil les nostres sospites. Un incendi d'aquests, provocat, és un delicte i la seva investigació correspon a la Guàrdia Civil. Sí, tenim sospites clares que ha estat provocat, i de qui l'ha provocat. Els tècnics varen traslladar les seves sospites perquè la Guàrdia Civil...

B.- ¿Hi ha per tant un sospitós sobre el qual es fan investigacions?

PJMS.- Les nostres sospites poden ser fundades o no, però qui ho ha d'aclarir és l'autoritat governativa, i no entram ni sortim en què fa.

B.- I és un pagès?

PJMS.- Des del nostre punt de vista aquests incendis estan relacionats amb el tema de les pastures.

B.- Però el mateix dia hi hagué tres incendis més d'im-portància...

PJMS.- Sí. El de Cai-mari era una cosa total-ment diferent, perquè s'hi trobaren deu encenalls, proves clares de ser provocat... A l'Al-bufera, cada any, a la mateixa època, quan bufa el vent de po-nent s'hi

poguem controlar això, estarem equivocant la lluita. A mi em preocupa obrir un front nou, sociopsicològic, o com li vulgueu dir, que ens permeti estudiar des del punt de vista motivacional quina és la causa...

B.- Per tant, les mesures repressives no serien suficients...

PJMS.- Evidentment. Ja mai no ho he pretès. Jo m'he plantejat estudiar la quantitat de cartilles ramaderes d'Artà i veure si els podem convèncer que el sistema tradicional d'alimentar les ovelles no funciona. Ara només es mantenen les guardes per cobrar les 2.800 pta. de prima i per això els podria resultar interessant que els proposàssim passar d'un sistema extensiu, de renovació cíclica del càrritx amb foc, a un sistema semi-intensiu en què nosaltres subvencionem el menjar de les ovelles. Jo, alhora que prohibesc per motivacions d'interès general, els he de donar una sortida.

B.- Això no es va entendre, només es va captar la mesura de prohibir, que és la que destacaren els diaris...

PJMS.- Jo sempre ho vaig voler explicar així...

B.- Però el pagès diu que un pagès que crema per fer pastura sap bé quan pot cremar i quan no, i que mai no cremarà en un dia tan ventós perquè sap que passarà un desastre. Els quatre incendis tenien un punt en comú: el vent, que els converteix en incontrolables; però dels quatre incendis només el d'Artà ha estat relacionat amb la pastura. I ells diuen que qui pega foc en aquestes condicions pot ser un pagès de professió, però abans és un maniac i qui encén focs d'aquests és el maniac, el boig, no el pagès. Per tant, continuarà havent-hi el maniac que perjudicarà els pagesos que intenten treure benefici a les finques que exploten.

PJMS.- El que va encendre aquell foc estava boig. Jo no sé si era pagès o no, però amb aquell vent... A Artà se sap qui és qui cala foc, se sap bé... Sempre hi pot haver un maniac que incendiï, o que assassini, però la nostra obligació és fer allò que podem fer. Si això no basta, repensar-ho, però no abandonar allò que podem fer.

B.- Voldriem parlar del concepte que heu manejat, la «cultura del foc», entès com a costum d'obtenció de pastura nova mitjançant el foc i que explicaria la pèrdua massiva de la riquesa forestal. Per altra banda, els grans incendis són nous, dels darrers vint anys... és que aquesta «cultura del foc» ha anat canviant?

PJMS.- La «cultura del foc» existeix en l'agricultura com hi existeix la de l'aigua. El foc és un element purificador, regenerador, creador de vida. El pagès, de sempre, l'ha utilitzat en aquest sentit. A Canadà cremen, molt ben controlat, boscs sencers per renovar la fusta, tenir-ne de més jove, de més qualitat. Però primer el bosc era una font de riquesa. Els canvis

que s'han produït, i que no cal anomenar ara, han fet que en molt poc temps el bosc hagi perdut el seu rendiment i s'ha abandonat. Actualment el bosc costa de mantenir net i el barem s'aproxima a les 250.000 pta. per hectàrea. En comptes de produir, costa. No sols no entren diners, sinó que en surten. Un altre element és que el 98% del sòl forestal és en mans privades i això sempre dificulta l'adopció de mesures per defensar l'interès general. Els vedats de caça també compten. Sabem que quan declaram un vedat de caça hi ha una gran probabilitat que, per exemple en cinc anys, aquell vedat sigui incendiari. Tot complica el sistema tradicional, i avui qui pensa que pot controlar el foc al bosc, s'equivoca.

B.- Però la via foc-pastura no ho explica tot. Si fos així les muntanyes d'Artà serien plenes d'ovelles pasturant, i això no passa...

PJMS.- És que és un doi des del punt de vista econòmic. Mirau... el problema de l'agricultura són els preus baixos, però si una cosa ha baixat, i encara baixarà molt més,

INSTALACIONES Y
REPARACIONES ELÉCTRICAS.
ILUMINACIÓN.
ELECTRODOMÉSTICOS.
TELICO: FAX Y TELÉFONOS

MÉNDEZ NÚÑEZ, 16, bajos
TELS. 56 37 95 - 83 61 80. FAX 83 52 70
CALA RATJADA

són els cereals. Dels cereals se'n fan els pinsos per al bestiar. Des del punt de vista econòmic ens resultaria més rentable pagar el pinso de les ovelles d'Artà que mantenir tot el dispositiu de lluita contra el foc, que ens costa cent vegades més...

B.- Una curiositat... el pagès que passa per ser el responsable del foc ha perdut 3'8 km de tanca i 54 animals que ha trobat morts. Això no quadra amb la idea de calar foc per tenir més pastura...

PJMS.- Mirau, això no vol dir res, joestic convençut que qui va calar foc pensava que el controlaria. Sempre crema quan el vent va cap a la mar i la mentalitat és que la mar l'aturarà. Això també passa a l'Albufera...

B.- La lluita contra els incendis funciona, però no satisfà. Hi ha deficiències, la primera de les quals sembla que és de coordinació entre les distintes entitats que hi participen. La gran inversió realitzada en aquest capítol, no rendeix en consonància. Si els incendis són provocats, quines investigacions s'hi fan?

PJMS.- Efectivament, un dels problemes és la coordinació. La llei diu que qui dirigeix és el batle, però el batle no té els coneixements tècnics necessaris, com és ben comprensible. Nosaltres varem fer un decret que intentava establir aquesta coordinació en la figura del tècnic superior que rebia les competències del batle. Els enginyers de la Conselleria són els més

capacitats i les brigades solen estar a les ordres de l'enginyer, una altra cosa és que l'enginyer sàpiga donar les ordres precises i oportunes. La lluita contra els incendis no s'aprèn als llibres, sinó que s'aprèn a la muntanya, a l'incendi. D'enginyers rodats, per una sèrie de circumstàncies, la Conselleria no en té els necessaris i els contractats van adquirint l'experiència necessària. Aquesta és la veritat. Quant a les investigacions... jo tenc claríssim que això és competència governamental. Nosaltres passam a la Guàrdia Civil tota la informació que recollim, tant si són evidències, com si són sospites. A partir d'aquí les possibles investigacions ja ens escapen de les mans.

B.- Per exemple, la dotació del parc d'Artà, on només hi ha una tanqueta de 1.500 litres...

PJMS.- Això depèn del Consell Insular...

B.- I qui coordina tots aquestes competències disperses?

PJMS.- Llei en mà les nostres funcions són unes, entre les quals l'assessorament tècnic. D'aquí a atribuir-nos les deficiències de tots els organismes que hi intervenen...

B.- Atribuir no, però sembla que sou l'organisme més indicat per intentar aquesta coordinació.

PJMS.- Nosaltres hem redactat un pla, i l'hem presentat a l'Ajuntament i al Consell Insular, i tots l'han trobat bé, però cadascú ha de saber què ha de fer.

Uns serveis que no acaben de convèncer

Ningú que conegui un poc el funcionament de l'estructura muntada contra els incendis no pot dubtar que el servei és bo. També ho diuen les estadístiques: de cada any les àrees cremades són més petites i el temps invertit en dominar un incendi és de cada cop més curt; però el servei no acaba de convèncer. Davant un incendi tan difícil per la virulència que li imprimia la ventada com el del 31 d'agost, el dispositiu semblava impotent, massa impotent. Hom parla que en casos com aquest s'evidencien les deficiències d'un dispositiu el benefici del qual no sembla està en equilibri amb el seu cost econòmic.

Al Conseller li traslladarem la següent relació de greuges recollides en medis que coneixen el funcionament dels serveis de prevenció i lluita contra els incendis, i en va prendre nota.

- Manca de coordinació entre les distintes forces que acudeixen a un incendi: Serpreisal, Sefobasa, Secona, Protecció Civil, Guàrdia Civil...

- Desconcert sobre qui recau la responsabilitat de dirigir les tasques.

- L'escassa dotació del parc d'Artà, amb una tanqueta de només 1.500 l. Quan arriba el vehicle cisterna de Manacor el foc pot haver représ massa.

- Les dificultats per localitzar i arribar als incendis, que es tradueix en una pèrdua excessiva de temps. L'ús nul de la cartografia. L'ús nul dels estudis previs de les zones inventariades com a de risc.

- La suposada inhibició dels tècnics a l'hora de decidir i aprofitar totes les possibilitats de les brigades. A Betlem, per exemple, no se sabia de quina força es disposava.

- La saturació dels canals de ràdio per passar informes a la Conselleria.

CAZA Y PESCA
CABRER

ESTANY CAN CABRER

4ª generació

gran sortit d'articles de fumador

Els incendis d'Artà, visions distintes d'un mateix fet

Gabriel Ginard Serra, de l'Alqueria Vella

"No som els pagesos"

Gabriel Ginard Serra és el pagès de l'Alqueria Vella, la finca on començà el foc del 31 d'agost. Es va sentir al·ludit per les declaracions del Conseller i pels comentaris que es feien pel poble. Informat de les opinions que el Conseller ha expressat a «Bellpuig», ha volgut expressar també la seva opinió. Ell es rebel·la davant l'acusació contínua del pagès com a causant dels incendis. No ho creu, perquè en són els primers perjudicats.

Bellpuig.- El Conseller Pere J. Morey està convençut que el motiu que du a cremar les muntanyes d'Artà són les pastures que després neixen. Què en pensau d'això?

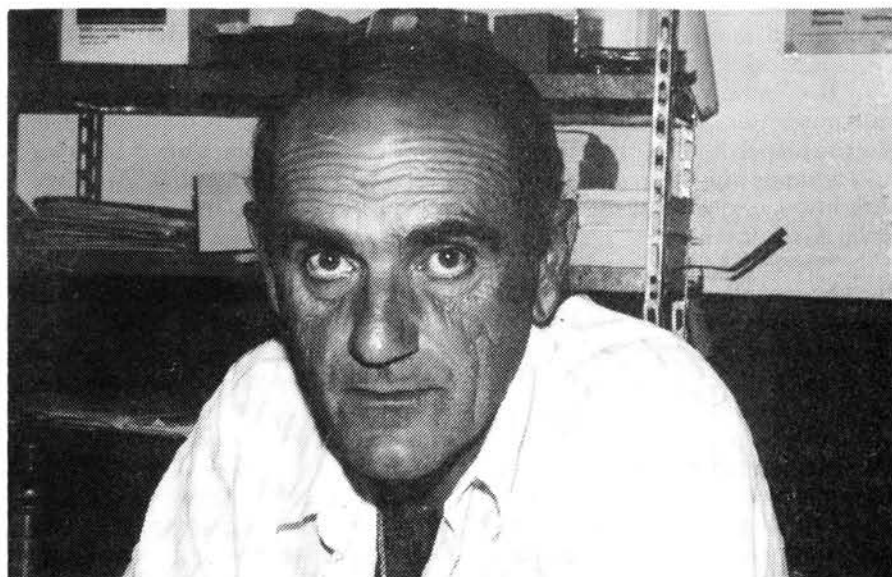
Gabriel Ginard Serra.- No sé d'on s'ho ha tret, això. Fa quaranta-sis anys que estic a l'Alqueria Vella i no conec cap pagès que pegui foc d'aquesta manera. Són declaracions sense fonament ja que és el pagès qui coneix millor que ningú la muntanya i l'estima perquè la potoneja cada dia. Tot ho té invertit allà i amb això no hi juga. Ningú apedrega les seves teulades. Un descuit a l'hora de fer un socarrat a l'hivern es pot tenir, però a l'estiu no es tracta d'un descuit, i més amb el dia que feia.

B.- Pensar que el foc és per fer pastures és un fet que implica directament el pagès de la zona afectada. Vos heu sentit al·ludit?

GGS.- És clar que sí, el pagès sempre és el primer que assenyalen... pel poble es parlava de mi o de n'Andreu d'Albarca com a presumptes autors, fins i tot qualcú ho sentenciava. Que t'acusin d'aquesta manera sense fonaments és intolerable.

B.- Si el motiu no són les pastures, quins poden esser?

GGS.- Això no ho sé, però si un pagès per fer pastura ha de

cremar tot quant té, es tira terra a damunt, i més si estima la finca de tota la vida. Tal i com estan les coses, però, si jo fos un piròman, sens dubte vendria a pegar foc a Artà perquè aquí, automàticament, posen els pagesos com a culpables i punt. Això és una injustícia.

B.- Què es pot obtenir amb la mesura de no deixar pasturar les ovelles? Es deixarien de fer socarrats?

GGS.- No res. Ningú no té la possessió gelosa, avui en dia. Amb el que en treu no la hi pot tenir mai. Jo no cremaré allò que tenc dins set-centes quarterades perquè els números vermells seran meus. Prop de vint ovelles que ja he trobades mortes, altres tantes cabres cegues, dos mil metres de tanca, la caça extingida... treu comptes.

B.- Diu el Conseller: "Només mantenen les guardes per les 2800 pta. de prima". És cert?

GGS.- Pots pensar! Si hagués de viure d'aquests doblers ja hauria entregat les claus al propietari, com faria qualsevol altre pagès. Si aquest senyor Conseller no ha repassat els preus dels animals jo el convit a passar deu o dotze anys a una finca de muntanya fora tenir altra treta que la de la finca, a veure si

ell l'esperaria, aquesta subvenció. Si sobrevisqués amb aquestes condicions seria millor Conseller que el que ho és ara, no ho dubtis!

B.- Si les nostres muntanyes estan més cremades que mai, com així no augmenten les guardes que hi pasturen?

GGS.- Jo tenia quinze anys i me'n record que els mèn es pagaven més cars que ara i crec que parl per boca de tots els pagesos. Amb aquest panorama s'entén perfectament.

B.- El nou sistema d'explotació de la muntanya que avança el Conseller, podria ser viable?

GGS.- La muntanya només es fa neta si la pasturen les ovelles o si el pagès fa qualche socarrat, si no fos així i es pegàs foc pots estar segur que no l'aturarien fins a Maó. Jo cada hivern deman permís a la Conselleria per fer qualche rotlo net, el me donen i no hi ha hagut mai cap problema. Les clapes que han quedades fora cremar són les que jo he fetes en l'hivern, amb el permís de la Conselleria i la vigilància del forestal.

B.- D'ençà de l'incendi, vos han enviat a demanar per declarar? qualcú vos ha demanat explicacions? vos han

interrogat?...

GGG.- Ningú m'ha dit res, ni m'han enviat a demanar per res. Si tantes sospites tenen, per què no es mouen per investigar-ho abans d'acusar sense fonaments ni proves?

B.- Com a pagès que sou, quina opinió vos mereix el sistema i les mesures actuals de prevenció i extinció d'incendis?

GGG.- En aquest incendi, com ja ha passat amb altres, no s'entén com arribà allà on arribà, és inadmissible. Si bé allà on partí estava molt brut, a la partió d'Albarca s'hauria d'haver aturat. Un contrafoc seguint la paret quan el foc encara era a mitjan Talaia Freda era possible, i més tenint en compte que la partió estava neta, socarrada de l'hivern. El problema és que els que dirigeixen les tasques no dominen la situació. Dins la muntanya hi veu més un pagès quan dorm que qualsevol enginyer amb prismàtics. Els voluntaris que hi havia i la policia local eren més eficaços que qualsevol, però no tenien autoritat per actuar i, mentres tant, el foc cremava i s'acostava a la partió.

B.- A l'hora de prevenir desastres com aquests, quin paper hauria de jugar el pagès a l'hora de controlar la muntanya?

GGG.- Si jo veig qualche sospitós per dins ca meva pots

estar segur que el vetlaré per saber què hi fa. Però el pagès tot sol no basta, fa falta una autoritat amb poder que pugui perseguir l'infractor, que controli els accessos, i no hi ha ningú que ho faci. El culpable té impunitat per tornar-ho fer quan vulgui sabent que el primer que es miraran serà el pagès.

B.- Voleu afegir qualche cosa més?

Campanya de
Normalització Lingüística

Clínic Artà

CONSULTORI MÈDIC

**Dr. Enric Mas
Dr. Miquel Mestre**

c/ Ciutat, 39 - tel. 83 62 37
07570 - Artà

AMPLIA ELS SEUS SERVEIS

Dimecres de 9 a 13 h.: **Medicina general,
Cirurgia, Electrocardiografia, Dietètica,
Reumatologia i Rehabilitació.**

PRIVATS i A.S.I.S.A.

Cada dimarts serveis de
GINECOLOGIA
a càrrec del Dr. Arturo Gil Bretones.
(hores convingudes)

Cada dimecres servei de
PEDIATRIA
a càrrec dels Drs. Marcó Llieres.
(hores convingudes)

Què trobau de l'obligatorietat de dur casc?

Catalina Mª Tous Siquier.

Duc el casc perquè és obligatori i sé que si no em posaran una multa. Els joves com jo, pensen que és una bona defensa en cas d'accident, però per dins el poble trob que no és necessari. En carretera hi ha més trànsit i es circula a més velocitat. Ara és una novetat però ens hi acostumarem. Encara n'hi ha que el duen penjat al manillar com si d'una moda es tractàs, per això val més no dur-ne. Abans quan no era obligatori, quan compraves un ciclomotor te'n regalaven un, i ara que ho és no ho fan.

Martí Ginard Espinosa

Trob que que és una mica exagerat que un mobilet hagi de dur casc per dins el poble. L'altre dia a un bar d'Artà en robaren dos que els havien deixat damunt el mobilet, no te queda més remei que dur-lo sempre damunt. Crec que hi ha coses molt més importants a vigilar, abans de posar-se amb els cascs dels mobilets, hi ha molts de joves que circulen a grans velocitats per dins el poble i ningú els diu res. Jo no ho entenc molt bé, però tot això pareix un negoci que s'han muntat.

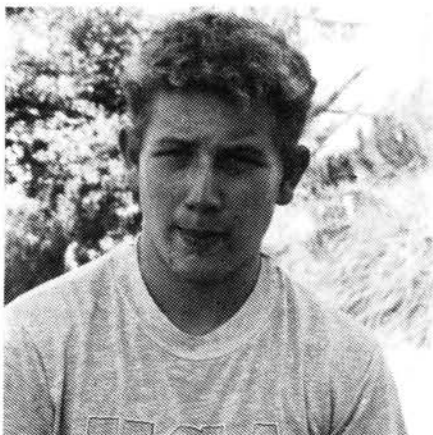
Margalida Torres Amorós.

És un empenyo i em fa molta de nosa, el me pos perquè no em queda altre remei. Ja me veus per dins el poble cercant espurgins amb els casc posat, a cada casa que vaig el m'he de treure i llavor tornar-lo-me posar. El que ara tenc m'ha costat 2.500 pta, però ara diuen que no serviran perquè no tapen les orelles... mira que si ara me n'he de comprar un altre, això si que haurà estat un gasto inútil!. Pels joves ho trob més necessari ja que fan molt més el cap buit i no miren on es troben.

Caietano Fuster Bauzà

Fa més de 40 anys que tenc mobilet i no n'havia duit mai, i justament ara, quan tenc més coneixement... A dins la cotxeria hi tenc una Lambretta aturada de quan feren obligatori dur casc, i em vaig comprar el mobilet per anar més còmode, i ja ho veus. Per dins la vila ho haurien de controlar els municipals, així almanco el doblers de multes es quedarien al poble. En haver fet els 60 anys ja ens haurien de dispensar, no n'hi ha cap que vagi a més de 20 km/h, és molt difícil que tenguin una topada.

Pere M. Vaquer Palomar

Me pareix bé que t'obliguin a dur casc tant si vas amb moto grossa com petita, és el mateix perill. Entre els de la meua edat hi ha opinions diverses, uns pensen que és una beneitura, i altres ho veuen necessari. Hi influeix la gent de la pandilla, n'hi ha que no tenen moto i s'han comprat un casc per si han d'anar qualque vegada de paquet amb qualcú. Crec que des de l'accident d'en Toni s'ha notat un canvi, els joves n'estan més conscienciats i molts no pensen el mateix que pensaven abans.

Antònia Obrador Espinosa

Passejar-te pel poble amb el casc és una molèstia. Jo, per no posar-lo-me, trec la bicicleta. Segons amb quins grups d'amics et trobes et sents una mica ridícula, encara és una novetat i molta gent es troba rara, estam una mica empegueits, però amb el temps tots ens hi acostumarem. Darrerament, per desgràcia, hi ha hagut proves ben clares que el casc és una bona mesura de prevenció. Hi ha models que no tenen sentit, són molt curts i no compleixen la funció. Si l'has de dur, almanco que sigui segur.

Sebastià Massanet ha estat el guanyador del "I Certamen de Pintura S'Illot 92". El premi li va esser lliurat el dilluns dia 14 per la delegada de Cultura de l'ajuntament de Manacor en un acte celebrat al complex Lloure on hi varen acudir els pintors participants (uns 40) com també el jurat i les màximes autoritats locals de Manacor i Sant Llorenç.

El Certamen ha estat organitzat per l'Associació de Veïnats "Es Riuet de S'Illot" i estava dotat amb 250.000 pts. i placa commemorativa per al primer premi. El jurat va declarar guanyador per unanimitat l'obra "S'Illot" presentada per Sebastià Massanet tot i que hi va haver una forta rivalitat amb els cinc finalistes donada la categoria de les obres presentades. Enhorabona al nostre artanenc i amic Sebastià.

Sebastià Massanet Riera, guanyador del "I Certamen de Pintura S'Illot 92"

Detall de l'obra guanyadora "S'Illot". Oli damunt tela.

Garantia Formativa

El programa educatiu de Garantia Formativa que s'havia de dur a terme entre el Ministeri d'Educació i Ciència i l'Ajuntament d'Artà, al qual es destinava una subvenció de 4.000.000 de pessetes, sembla que no es podrà dur a terme. El programa, al qual s'hi havien apuntat 17 joves d'entre 16 i 20 anys, no compta amb el nombre suficient (13) d'alumnes susceptibles d'ésser contractats per empreses artanenques d'acord amb les condicions que estipulava el conveni. Factors com ara mitja jornada de treball, el

cobriments de la seguretat social i la contractació forçosa per a un any, han disminuït l'interès que en un principi havia suscitat a nombroses empreses que, al final, s'han refet. Dels 17 sollicitants, 9 eren dones i 8 homes, dels quals només 4 tenien garanties d'ésser contractats. Els tipus de feines que s'hi contemplaven, construcció, pintura, jardineria, fusteria, etc. pertanyen a un sector on la demanda professional no es troba precisament en auge i tothom sembla reticent a l'hora d'augmentar els talls amb aprenents o peons

o tot plegat, i si afegim les restriccions imposades pel nou decret del ministre Solchaga, ha influït negativament en un projecte que, amb condicions més favorables, oferia grans possibilitats.

**contestador
83 50 33
automàtic**

JOYERIA

VIKY

RELOJERIA - PLATERIA

Fabricación Propia

Carrer de Ciutat, 18
Teléfono 56 22 83
ARTA (Mallorca)

des dels nous estudis

De manera oficial i a partir de dia 3 d'octubre, Ràdio Artà tornarà emetre les seves emissions des dels nous estudis ubicats a l'edifici de "Ses Escoles" des dels capvespres del divendres fins al diumenge matí (com podeu veure a l'horari adjunt). Així també podreu veure que els programes, llevat d'alguns, són els mateixos.

Referint-nos als estudis tal volta, com podeu comprovar en les fotografies, han quedat més petits que els anteriors però, a opinió de la majoria que hi feim feina, han quedat molt més acollidors i pràctics i, per descomptat, l'emplaçament és immillorable.

Quant a novetats d'enguany s'ha nomenat un coordinador per a la propaganda gratuïta. Així, pregam a totes les entitats culturals, esportives o institucionals que vulguin anunciar les seves activitats ens ho facin arribar a través d'Antoni Esteva (Sinto) per assegurar així que ens arribi i poder-ho emetre pels micròfons de la Ràdio.

Per altra part, quant a la propaganda remunerada, hem quedat d'acord que qualche programa pot tenir patrocinador pagant la propaganda feta amb espècies que es donarà als radioients del programa mitjançant cridades telefòniques o concursos o es quedaran, segons

el que sigui, per a una millora dels estudis.

Voldríem fer un altre pic la crida a tots els que de veres els agradaria "fer ràdio" que es posin en contacte amb nosaltres.

I res més. Tots els que "feim ràdio" ara, estam molt contents d'estar altra volta entre vosaltres a través de les ones de R A M al desitjant que ens aguantareu un altre curs. Gràcies anticipades.

HORARI

divendres.-

15,30

3 x 9

Antoni Gili

17

Crònica pop espanyola

Miquel Mestre G.

18,30

Música jove

Inès, Mª Angela i Lucía

21

Ràdio Concert

Climent Obrador

10

Tu mateix

Jeroni Mestre

dissabte

7,30

Dematí dematinet

Bernat Mayol

10

Els dissabtes a la ràdio

Miquel Mestre G.

12,30

"Cualquier tiempo pasado fue mejor"

Enric Papadopoulos

13,30

Desvetllant quimeres

Equip parroquial

14,30

Somnis

J. Ginard i A. Sansaloni

16

Mata nirvis

Pedro Casselles, Boira

17

Toca-la-hi

C. Morey i V. Arto

18,30

Selecció musical de tot temps (possibilitat de canvi)

20,30

Ràdio motor Artà

Manolo Bonnín

diumenge

10

Desvetllant quimeres (1ª part) (Repetició)

10,30

Missa des del Convent

C. Obrador i A. Esteva

11,30

Desvetllant quimeres (2ª part) (Repetició)

12

Ràdio Concert

(Repetició)

13

Fi d'emissió

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Ada. Ferrocarril, 33 - Artà

Para avisos y preavisos: tels. 56 30 96 y 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

La carretera C-715

El tram d'Artà al Coll d'Artà, que porta tant de temps en obres, presenta un estat molt deficient, a manca de la definitiva capa d'aglomerat asfàltic. Sembla que el Servei de Carreteres no està disposat a admetre les obres a causa de les deficiències observades si no són degudament subsanades abans que s'esgoti el plaç que té la companyia BASEOSA per acabar les obres. Dins el mes de juliol estava previst que el sector a la sortida d'Artà sobre la siquia del retorn de les aigües residuals quedàs solventat, però les obres que la mateixa companyia tenia en marxa al nou tram de l'autopista de Palma a Inca varen requerir tots els mitjans per acabar-la a temps. La polèmica que s'ha iniciat després de la inauguració d'aquell tram i les protestes per un acabat que es considera deficient fan pensar que l'abundància de clots i bonys que presenta el trajecte entre Artà i el Coll pugui repetir-s'hi.

Bellpuig s'ha posat en contacte amb don Joan Torres, Cap del Servei de Carreteres, per contrastar què hi havia de ver en aquestes informacions. El Sr. Torres ha confirmat que manca la darrera capa definitiva i que espera que el pis quedi en condicions. Ha afegit que, de ser necessari, s'hi posaria una segona capa d'acabat. No ha confirmat la negativa del

Servei a admetre les obres, però ha indicat que BASEOSA és a l'espera de disposar dels equips idonis per fer un acabat en condicions.

Amb BASEOSA no ha estat possible aclarir res. El seu gerent, l'únic que pot informar, o no hi és o no està disponible. Només varem poder treure que prest es reanudarien les obres.

C/. CIUTAT, 2 - ARTA Tel. 83 60 88

TORRES

**FOTOGRAFIA I VIDEO
INDUSTRIAL, PUBLICITARI,
REPORTATJES ...**

**NOU SERVEI DE REVELAT
D'AFICIONAT**

- **MAXIMA QUALITAT GARANTITZADA**
- **T'ABONAM LES FOTOGRAFIES**
- QUE NO T'AGRADIN** (maxim 25% del revelat)

1 Hr.
**servei
urgent**

CENTRE FUJI

Accident mortal

El divendres dia 4 de setembre es va produir un accident al creuer d'Es Pujols de resultes del qual Antoni Massanet Díaz, de quinze anys, va morir cinc dies després. Segons sembla, l'infortunat jove circulava amb un velomotor i, quan anava a voltar, la moto li va patinar. L'escassa velocitat no explica la fatalitat de la caiguda sinó que va ser el mal cop que va patir al cap allò que li causà la lesió que li resultaria mortal. Atès d'urgència al PAC, va ser enviat amb tota urgència a Son Dureta. Als cinc dies, i després d'una intervenció quirúrgica desesperada, hi va morir. La manifestació de dol en el funeral va ser impressionat. Des d'aquestes línies manifestam a la seva família el condol més sentit.

Incendis provocats

El dimecres dia 9, sobre les 22:30 hores va ser descobert un

incendi a Son Vives per un taxista de Palma que avisà la policia local. L'agent de guàrdia que hi acudí pogué apagar-lo amb l'extintor. Segons tots els indicis es tractava d'un foc de branques i romaguers que havia reprès i amenaçava la zona forestal d'allà devora. S'ha parlat que també s'havia observat com dos joves el provocaven, però aquest extrem no s'ha confirmat. Dos dies més tard, prop del mateix lloc, hi hagueren de tornar intervenir els agents municipals en un foc de característiques similars.

Cala Cristal, S. A.

Aquest és el nom de la companyia propietària dels terrenys de Cala Torta i Cala Mitjana i de la qual és titular un banquer de Kuwait. En aquests dies ha estat notícia pel descobriment de l'estafa multimilionària que l'administrador, Martí Ferriol Font, ha comès amb el patrimoni immobiliari. Es parla d'hipoteques fraudulentas i de duplicitat de factures per un import total de prop de 3.000 milions de pessetes. L'administrador ha desaparegut i la policia internacional té ordre de recerca i captura.

Correus: personal nou

Isabel Servera Santandreu ha aconseguit la plaça que Bartomeu Alzina havia deixat vacant a l'estafeta de Correus d'Artà.

Recaptació municipal

L'Ajuntament ha iniciat ja el període de pagament voluntari dels següents impostos, taxes, quotes i preus públics: Béns immobles de naturalesa rústica i urbana (contribució), canon de sanejament, quota empresarial règim especial agrari del 91, vedats de caça, vigilància del cementeri, clavegueres, recollida de fems (segon semestre del 92), entrada de vehicles, reserva d'aparcament, subministre d'aigua potable (segon semestre del 92).

A Artà, fins dia 20 de novembre, llevat dels dissabtes i els dies 2 i 3 de novembre, a la Sala, entre les 9 i les 13 hores.

A la Colònia de Sant Pere els dies 2 i 3 de novembre, a l'edifici municipal, entre les 9 i les 12 hores.

També hi ha l'Impost sobre Activitats Econòmiques que es pot pagar, només a la Sala, a les hores esmentades, fins dia 30 d'octubre.

Després d'aquest període voluntari s'iniciarà el sistema d'urgència, que suposa recàrrecs, interessos i despeses. El Ban no esmenta penes de presó però Déu sap si també.

Propers reportatges

En properes dates i sota el títol de «L'últim estadà de l'inhòspit» **Bellpuig** publicarà les vicissituds i peripècies, sofertes en pròpia carn, de n'Aurelio Conesa

Telex 69565 VGOR E

G.AT. 820

OFERTA PUENTE DEL PILAR

LONDRES. (9*-12 oct.) 39.900 pts.

Incl. avió+traslados+hotel A/D+seguro.

COMBINADO*

-ZALZBURGO-VIENA. (22-26 oct.) 54.900 pts.

Incl. avió desde Palma. H*** A/D+Traslados+seguro

CUBA 139.900 pts.

Cayo* Largo + Varadero* -14 noches-

Salidas 27 sept. y 11 oct.

CANARIAS en octubre: 4 noches 31.900 pts.

11 noches 38.600 pts.

C/ Binicarella, 12 Tel. 58 5515/52 CALA MILLOR
Ctra. Cala Agulla, 19 Tel. 56 40 17 CALA RATJADA

Recorramos CUBA - La Habana - Santiago -
Guama - Cienfuegos - Trinidad y Varadero
125.000 pts.

(15 días pensión completa).

Salidas 19 y 26 sept. - 10, 17 y 24 oct.

MENORCA. Del 5 al 11 oct. 24.500 pts.

Incl. avió+traslados+hotel p/c+
excursiones+seguro

PARIS. (8-11 oct.) 39.700 pts.

ANDORRA. (10-12 oct.) 28.500 pts.

VIATGI MILLOR AMB VIATGES MILLOR

Ruiz durant la construcció de la carretera militar de l'Alqueria Vella fins al peu de l'Atalaia Moreia. En Conesa és un testimoni fidedigne de tot el que coagué el famós Campament, les runes del qual són una trista i solitària penyora però plena d'esgarriadors records per n'Aurelio.

Pensem que els reportatges han d'agradar als lectors de la nostra revista. La peça ho paga.

Can Balaguer, nou local

El local que fins fa un any havia estat ocupat pel bar Can Balaguer es troba actualment en obres per ser dedicat novament a bar, aquest pic a càrrec de la família Sastre-Ibargutxi que anteriorment havien regentat el bar-restaurant Es Pins. L'obertura està prevista dins el mes d'octubre.

Canvis a la Biblioteca Municipal

Guillem Serra que fins ara havia estat al càrrec de la Biblioteca Municipal de Na Batlessa s'ha incorporat al Claustre de Professors del Col·legi Sant Salvador. La Biblioteca ara és provisiónalment atesa per Antoni Picazo. L'Ajuntament encara no té decidit com cobrirà la vacant.

Vacunació de cans

Dissabte que ve dia 3 d'octubre, entre les 10 i les 13 hores, a la plaça del Mercat de Bestiar, es farà la darrera sessió de la Campanya Anual de Vacunació anti-ràbica corresponent al present any de 1992. Tots els propietaris de cans estan obligats a tenir-los vacunats. Els de nova inscripció han d'exhibir el seu DNI.

Curs de Bonsai

L'Associació Bonsai de Lleuant anuncia la celebració d'un curs d'iniciació al Bonsai que començarà el dijous dia 22 d'octubre a la seu de l'Associació, que és a Ca S'Hereu, a Son Servera. Les sessions seran cada dijous a les 20:30 hores i tractaran els distints temes que més avall s'anomenen. Dirigirà el curs el president de l'Associació, Joan Rigo, amb la col·laboració d'especialistes en temes específics.

La cuota de socis és de 5.000 pta. anuals. El curs és gratuït per als socis. Per als no socis la cuota és de 5.000 pta.

El temari del curs és el següent:

- 1.- Introducció al món vegetal.
 - 2.- Origen i introducció al món del Bonsai.
 - 3.- Eines i equip.
 - 4.- Cultiu: llavors, esqueixos, empelts, murgons, recalectador.
 - 5.- Formació: poda, pinçats, alambrats, orientació de troncs i rames, tècniques d'envelliment (jin).
 - 6.- Cura: substrats (terres), PH del terreny, regat, adobs, sembrat i resembrat, poda d'arrels, orientació i situació, moltes i plantes cobridores, malalties més comuns i tractaments.
 - 7.- Estils bàsics del Japó: xokkan, fhakan, moiogi, soka, han-kengai, fukinagaxo, bungingi, kenhai, ikadabuki, netsunagari, gese-ue, ishizuki.
 - 8.- El Bonsai a les Balears.
 - 9.- Plantes autòctones que poden servir per al' Art de Cultivar Bonsai.
- Els interessats poden obtenir informació del curs cada dijous a partir de les 21:00 hores al telèfon 567591 i cada dia també a partir de la mateixa hora. Poden contactar amb els vocals que hi ha a cada poble i que a Artà són Andreu Forteza, Gallet, Joan Pastor, Jordi, i Jaume Ginard, Cremat.

Cicloturisme

Entre el 23 i el 31 d'agost, un grup de quatre cicloturistes del Club Ciclista Artanense es desplaçaren a la península a fer una de les seves acostumades rutes. Sebastià Sastre, Antonio Ribera, Lluís Nebot i Miquel E. Ginard anaren a Tragacete, província de Conca, molt a prop de la Terol, i des de la Fonda Serranía a on s'allotjaren anaren fent rutes: Orihuela del Tremedal, Las Majadas, Peralejo de las Truchas, Solans de Cabras, Albarracín, Fuertescusa i Villar del Cobo varen ser les fites del seu periple. Esport, passeig, turisme i els menjars i vins típics de la zona eren el seu objectiu.

Per altra part, aquesta Associació organitza un viatge a València els dies 17 i 18 d'octubre a l'exposició de Bonsai IBER-FLORA. Els interessats poden contactar per telèfon al número 567591 i demanar per Joan Rigo.

ESPASE S.L.

ASESORES DE EMPRESAS

Asesoría Fiscal, Laboral, Contable

Tramitación de Escrituras

c/ Santa Margalida, 70
07570 - Artà
tel. 83 56 56
fax 83 56 26

Avda. Jaume III, 24 - 2º A.
Palma
tel. 71 75 96
fax 83 56 26

L'inici de curs a l'Educació Infantil i a Primària

C. Sant Bonaventura

Em demanau novetats i és difícil parlar-ne quan el nostre esforç per donar una ensenyament de qualitat ha fet que al col. Sant Bonaventura haguem incorporat fa un parell d'anys tota una sèrie de suggerències pedagògiques i organitzatives que avui són obligatòries en la Reforma.

Així, pel fet de ser Centre d'Integració, fa anys que treballem per orientar la nostra tasca educativa cap a una pedagogia individual i personificada, atenent les necessitats educatives personals de cada alumne.

S'Escoleta la tenim dividida en dos grups per edats: de 2 i de 3 anys, com ho plantetja la Reforma en l'Educació Infantil. Enguany esperam tenir grups més reduïts que el curs passat ja que l'Escola pública ha obert una aula per a nins de 3 anys. En aquest moment hi tenim matriculats 19 alumnes de 3 anys i 12 de 2 anys. Probablement, com passa cada any, d'aquí a Nadal haurà augmentat el grup de 2 anys.

A Preescolar (Educació Infantil de 4-5 anys) ens hem vist sorpresos per haver de negar matrícula a algunes sol·licituds ja que a 4 anys en tenim 25 i a 5 anys 23 (i reservant una plaça per a un nin o nina d'integració), tot i que enguany les quotes mensuals les hem apujades a 10.000 pts. per anar adequant el preu al cost real.

Hem iniciat el primer cicle d'Educació Primària, com està previst per la LOGSE. Sense cap dubte la novetat, a més dels canvis de continguts, pels pares haurà estat l'elevat cost dels llibres (generalitzat per tot arreu), però pensam que hem escollit una bona editorial que complirà llargament amb tots els objectius prevists per la llei en aquest cicle. Com l'any passat, i gràcies a l'aportació de la nostra APA, també tendran l'assignatura

d'anglès i música.

En el primer curs tenim 22 alumnes i a segon 23.

En els altres cursos d'EGB les novetats ja es varen insertar en cursos passats (anglès i educació musical per personal especialitzat a 3er., 4t. i 5è.; educació física al Polisportiu; atenció a les peculiaritats dels alumnes amb necessitats educatives especials; agrupacions flexibles en les àrees bàsiques...) Quant al número d'alumnes: a tercer n'hi ha 26; a quart 22; a cinquè 28; a sisè 36; a setè 36; i a vuitè 22. Així que fan un total de 294 alumnes.

Una altra novetat per enguany serà el fet que els alumnes tendran un horari de 25 hores lectives més els descansos, de 9 a 12,30 i de 15 a 17 hores.

Quant a professorat, l'única novetat és la continuïtat de tot el Claustre, tan important a l'hora de mantenir una línia educativa.

P. Antoni Roldan, director

C. P. de Na Caragol

El curs 1.992-93 en el nostre Centre presenta algunes novetats. Per una part s'ha ampliat amb una unitat d'educació Infantil de tres anys. Aquesta nova construcció ha estat possible gràcies a l'establiment d'un conveni entre l'Ajuntament i el Ministeri d'Educació. La situació d'aquesta nova aula que s'ha contruïda adjunta al Centre permet que els alumnes d'aquesta edat puguin realitzar les seves activitats de forma independent de la resta dels alumnes, al mateix temps que possibilita una àgil comunicació amb la resta de l'edifici. A la data present el M.E.C. encara no ha remès l'equipament de la nova aula, circumstància que ha fet impossible

que el curs començàs a la data prevista. L'empresa subministradora ens ha comunicat que ha tengut dificultats amb el transport i que espera servir l'equipament tan prest com li sigui possible i poder començar el curs a principis d'octubre.

Durant aquest curs escolar la normativa del M.E.C. obliga a començar el primer cicle de Primària i a la vegada també iniciar el segon cicle de Secundària Obligatoria a l'Institut. Aquesta nova situació ha estat estudiada pel Claustre i s'ha optat per reorganitzar el Centre tal i com ja preveu el nou sistema en el futur. Així el nivell de sisè d'E.G.B. que abans formava part del cicle superior, ara, juntament amb el cinquè formaran el tercer cicle de Primària. Aquesta nova distribució anirà acompanyada d'una nova estructuració de continguts. Serà per tant una de les tasques prioritàries del Centre per aquest curs adaptar-nos a aquest nou sistema i sequenciar i coordinar els esmentats continguts, tant a Primària com a Secundària.

El Claustre de Professors estarà compost per onze professors amb funcions tutorial, un professor sense tutoria específica més un especialista en educació física. Cal tenir present que a més dels professors del M.E.C., l'Associació de Pares mantindrà la professora de música i la Parròquia un professor d'educació religiosa.

La distribució de l'alumnat és la següent:

INFANTIL	PRIMARIA
3 anys- 20	1er - 18
4 anys- 28	2on - 22
5 anys- 21	3er - 26
	4rt - 19
	5è - 27
	6è - 28
SECUNDARIA	
1er - 26	
2n - 31	

EL Dtor. BARTOMEU BARCELÓ GAYÀ
Comunica el canvi de consulta a Avda. Ferrocarril, 2
(al costat del Bar Almudaina)

- Per certificats de conduir i Armes:

Dilluns i dimecres de 17 a 20 hores

- Per medicina general (IMECO, ASISA, SANITAS i PREVIASA)

De Dilluns a Divendres, de les 18 a les 20 hores.

El meticulós control per part del M.E.C. sobre el servei de transport de la Colònia de Sant Pere ha obligat a molts de pares a haver de matricular els seus fills al nostre Centre, per tal de poder tenir aquest servei gratuït. Aquest fet, juntament amb els traspàs dels nins de quart de la unitària de Sa Colònia ens ha desbordat les previsions de places que teníem pel menjador escolar.

Cal afegir que malgrat les limitacions pressupostàries que el Ministeri te previstes per enguany, es seguiran desenvolupant els dos programes de noves tecnologies tant en informàtica com en audiovisuals.

Unitària de la Colònia de Sant Pere

A l'escola Unitària de la Colònia de Sant Pere, que acull nins i nines fins a 3r d'EGB, també ha començat el curs amb la introducció de l'Ensenyament Infantil a partir de tres anys, segons informa la professora, Antònia Juan Perelló, que enguany tindrà al seu càrrec l'escola. L'única incidència és que encara no disposen de la totalitat de llibres i això fa que el ritme de classes no sigui el desitjat.

En total són quinze alumnes: 3 de tres anys, 1 de quatre, 1 de cinc, 2 de primer d'EGB, 5 de segon i 3 de tercer.

C. Sant Salvador

És evident que el curs que tot just començam comporta uns canvis importants. És l'any en què iniciam la reforma i, per tant, ens enfrontam amb un nou repte davant el qual és imprescindible la renovació tant a nivell organitzatiu com pedagògic.

El nostre col·legi té molt clar que a l'escola no ens podem conformar, perquè significaria quedar enrera; hem de canviar per millorar, i els professors són conscients que la seva participació, dins aquest nou procés, és imprescindible.

Un dels objectius que teníem plantejats era l'adequació de les titulacions dels professors a les

noves necessitats educatives; el fet que s'hagin produït tres vacants ha permès aconseguir-ho. Amb les noves incorporacions de na Joana Maria Riera i na Bel Caldentey, especialitzades en preescolar, que tendran al seu càrrec l'escoleta d'infants i el curs de tres anys, s'ha completat la plantilla en Educació Infantil.

I per altre costat, a Secundària Obligatoria (setè i vuitè), en Guíllem Serra, Llicenciat en Filologia Catalana, serà el nou professor de català, castellà i anglès.

Sortint a camí a la reforma, enguany, ja hem organitzat els diferents cicles segons l'estructuració prevista a la LOGSE:

Educació Infantil (quatre cursos entre 2 i 5 anys).

Educació Primària (tres cicles de dos cursos, entre primer i sisè).

Secundària Obligatoria (amb els dos cursos de segona etapa).

Conscients de la importància que té l'aprenentatge a partir de la pròpia realitat, el nostre Centre serà a partir d'ara una escola malloquina que impartirà tot l'ensenyament en la nostra llengua, sense oblidar de cap manera la importància de la llengua castellana i de les llengües

estrangeres.

Els horaris també són nous, adaptats al nou conveni escolar de l'ensenyament privat. Seran 25 hores lectives, de 9 a 12 els matins i de 15 a 17 els capvespres, i 5 hores complementàries, de 12 a 13, que permetran l'atenció personalitzada d'aquells alumnes que en tinguin necessitat.

Finalment també voldríem destacar el paper cada vegada més important que tenen els pares dins el centre a través de l'A.P.A. i l'organització d'activitats, com tallers de psicomotricitat, música, dramatització, l'escola de pares i l'edició d'una revisteta informativa que complementaran les que ja tradicionalment es venien realitzant.

El número total d'alumnes és de 274 repartits entre els cicles de la següent manera:

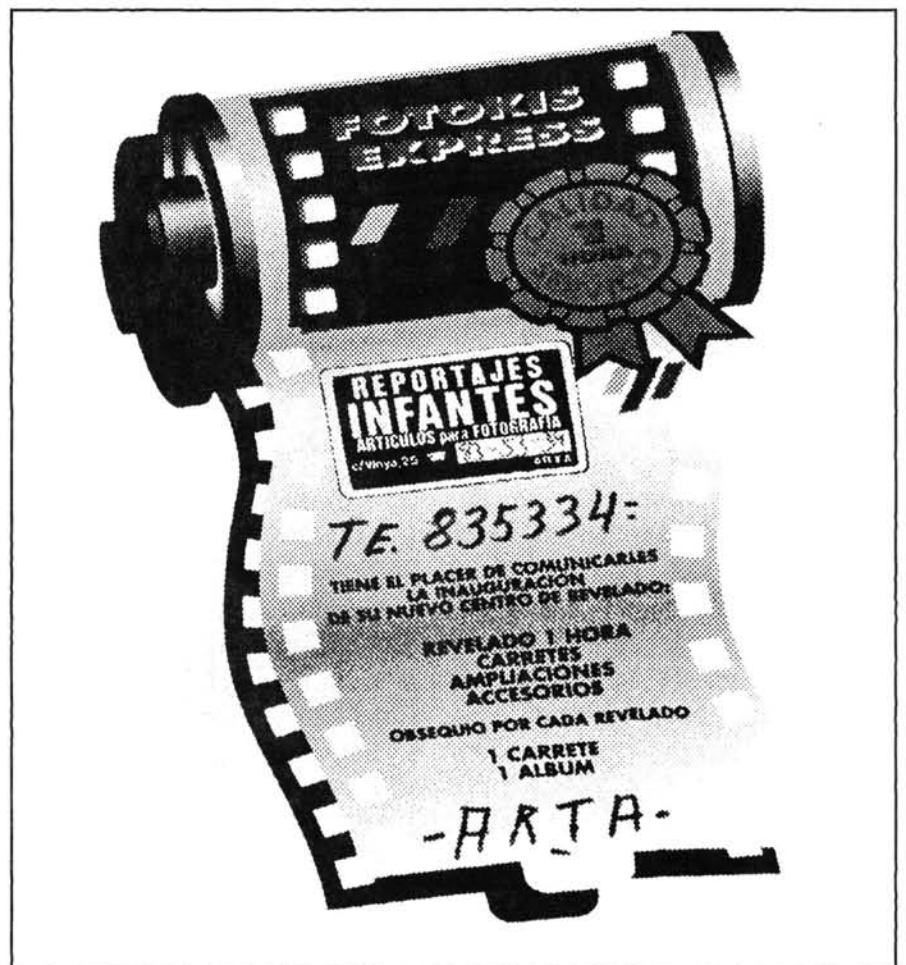
85 d'Educació Infantil

133 d'Educació Primària

56 d'Educació Secundària

Amb una mitjana d'uns 22 alumnes per aula, nombre adequat per poder dur una tasca educativa d'acord amb les actuals tendències pedagògiques.

Maria Gelabert Flaquer

MORT SENYORA (I)

Per Miquel Tous Servera

Setembre de 1989

Dibuixos de Nicolau Casellas Flaquer

A primera vista era dona Aurora una d'aquelles poques persones que tenen el privilegi que els anys no els obrin clivells al seu físic. A la cinquantena, poc més poc manco, conservava una esplèndida bellesa. Semblava fresca com les roses i la seva cara, molsudeta i del color del melicotó madur, destellava simpatia i confiança. Bastava poc temps de parlar amb ella per adonar-se'n que posseïa cultura i mundologia. I efectivament, així era.

L'any 1929, en motiu d'una gran exposició automobilística i de maquinària agrícola, a una important ciutat francesa s'hi arreplagaren a més de moltíssima gent, companyies de teatre, circ, òpera, ballet...

Succeí, dins d'aquella enorme Babel, que la més famosa de les cupletistes espanyoles de tots els temps debutava al més modern i luxós teatre de varietats.

Aquell vespre el saló de l'anomenat teatre es vestí amb les millors gales i gran profusió de llum. La taquilla estava esgotada per l'expectació que hi havia per veure i escoltar "La Incomparable Dorotea". Tot presagiava un èxit sense precedents dins d'aquell art, però la mesura es va desbordar. La bellesa morena, la veu melosa i les maneres refinades de l'actriu espanyola, cap-

tivaren de tal forma el públic francès i forà que aplaudiren la seva actuació fins al deliri.

Una de les vegades que es movia triomfalment per la passarel·la, un jove, ben tallat i airós, amb accent alemany, al mateix temps que li llançava

vins de Bordeus, ni cintes ni paperins, ni tota mena de vestits extravagants. Turbants amb plomes de lloro i cacatua o aus del paradís, encantadors de serpents, jocdemanistes i homenets de colzada. Dorotea passà a ésser un membre més del circ alemany amb el qual recorregué més de mig món.

Fruit d'aquella mescla de sang llatina i germànica, els nasqué una preciosa nina, que hauria per nom Aurora.

Prop de deu anys tendria aquella criatura captivadora, quan al centre d'Europa esclatà una gran guerra que al poc temps es convertiria en mundial.

Aleshores el circ d'en Klaus acabava d'actuar a Atenes. Veient aquest que el conflicte seria llarg i desastrós, sospitant endemés la possible desintegració de la companyia, decidí, juntament amb altres membres, embarcar-se

cap a terres més pacífiques.

L'èxode havia començat. La gent rica, grans terratinents, comerciants i estrangers, embogits pel fantasma espectral de la lluita, feien llargues coes davant les entitats bancàries per canviar moneda. Es deia que les fites nacionals quedaven tancades i que l'única sortida de Grècia era la mar.

Totes les companyies de transports marítims no donaven abastament a la

un clavell, li deia una galanura. Allò fou el que es diu la sageta de l'amor. Resultà ser, aquell jove alemany, el trapezista més espectacular d'un circ molt important i del que n'era quasi del tot propietari. No havia acabada encara la fira a aquella populosa ciutat i en Klaus i na Dorotea es casaven sota les lones d'un circ ambulat.

Fou molt concorreguda aquella festa de noces per artistes de totes les races. Tampoc no hi faltaren els bons

sol·licitud de passatges, els molls hel·lènics eren vertaders formiguers humans que cercaven desesperadament alguna manera d'abandonar Europa. Un dels socis del circ, un horabaixa, veia a un dels ports de càrrega atenenc, com d'un vaixell de bandera argentina desembarcava una nombrosa guarda de vedells i ovelles. Son cor s'eixamplà i, volant més que corrent, anà a comunicar-ho a en Klaus.

Entrada de fosca aquells dos homes demanaven permís per conversar amb el capità del Pilcomayo -aquest era el nom del vaixell argenti. Prou els costà convèncer aquell senyor de veu escorxada, roba bruta i nas vermell. Vermellor, aquesta, produïda per la mitja gatera que portava i mai no devia deixar. Amb un mocador de seda negra fermat al seu coll, semblava més bé un contrabandista que el comandant d'una nau. Solsament després d'haver cobrat en efectiu, i sota la ferma promesa d'una caixa d'ampolles de rom, consentí a embarcar el circ. Serien devers les tres de la matinada, quan tot l'embalum i personal de la companyia quedaven instal·lats en les bodegues d'aquell vaixell destinat al transport d'animals i que feia una olor insuportable de fems i bestiar, capaç de remoure els ventres més resistents.

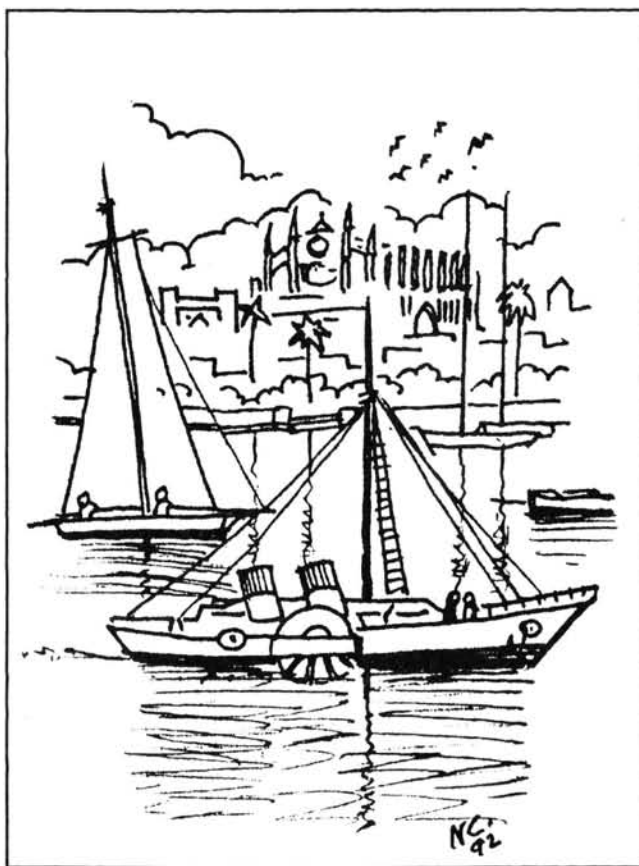
A les deu del següent matí, bramulava la sirena del Pilcomayo. De les seves xemeneies se n'elevava espessa i negra fumaguera. La proa obria ample solc en les

aigües. I mentre aquella embarcació guardava clandestinament en les seves entranyes uns fugitius sense passaport, sobre sa coberta en Klaus, capell en mà, s'acomiadava del vell continent. Era ell, alemany i bon patriota, però amant d'una Alemanya diferent, jamai de la de Hitler, al qual mirava amb reproable espant, per les seves idees expansionistes mitjançant la força de les armes.

dels lleons, com sonar el saxofon, fer jocs de mans, com enfilarse per la trompa dels elefants. Basti dir que, als devuit anys, dins d'aquest gènere, se la considerava la millor del món.

La guerra havia acabat. Les penes anaven oblidant-se i les nacions, per sort, recuperaven la calma, tornant les coses a son jas natural. A Mallorca hi prospera el turisme i Palma creix, fent-se inter-

ressant i activa. Per a alguns dels seus carrers i places s'hi veuen grans cartells anunciant que "Al Teatro Balear" hi haurà funcions meravelloses de circ ("Lo nunca visto en Mallorca"). I dalt del portal de l'anomenat teatre, un gran retrat que en vius colors mostrava Klaus, Dorotea i en mig d'ells, la seva filla Aurora. L'èxit fou indescriptible, apoteòsic. Però de resultes de tan sonada campanya, aquell conjunt perdria l'element més preuat, estimat i simpàtic: n'Aurora.

Creixia la nina Aurora entre aquella "troupe" que, a més d'esser els seus amics i mestres, formaven una gran família. Amb ells, aprenia alguns idiomes, música, cant, danses regionals i clàssiques i totes les arts de màgia que pot aglutinar un circ de gran envergadura. Quan ja fou una joveneta ben espigada, tant li era exhibir-se en filigranes a les cordes, com vestir-se de pallaso, entrar dins les gàbies

Amb aquest primer lliurament iniciam la publicació d'una narració original de Miquel Tous Servera que porta el títol de **Mortsenyora**. Els dibuixos són obra de Nicolau Casellas Flaquer, que els ha fet expressament per a aquest text. En els quatre números següents publicarem la resta de la narració.

RECORDS DE HOLLYWOOD:

Sírip Rodarbo

La granja de la joventut

Als dotze anys i durant tota la dècada dels quaranta, n'Elisabeth Taylor va ser considerada la nina prodigi del cinema americà, sobretot pel seu paper a la pel·lícula "National Velvet" al costat de Mickey Rooney.

La nina va créixer i, com ja sabeu, va convertir-se en una deesa del setè art, i una vampiresa del vuitè. Taylor col·leccionava èxits amb la mateixa rapidesa que els marits: es va casar per primera vegada als disset i als vint-i-cinc ja s'havia divorciat dues vegades. Jo vaig estar a punt de ser un dels seus marits, però no us avorrire amb la història de com em vaig poder lliurar d'aquella "xucla-divorcis-i-fortunes".

Passada la barrera dels vint-i-cinc, n'Elisabeth va començar a patir el "Agratorum Pocae", més conegut com el trauma de l'agradós (descobert a l'any 1943 per Rottem Von Stenberg). Nit i dia estava pendent de conservar la cara angelical que ens enamorà a "Ivanhoe" (1952); la figura perfecta que lluí a "De sobte el darrer estiu" (1959); els pits que ens enterboliren a "La moixa damunt la teulada de zinc" (1958); el meravellós cos, quasi nu, que ens mostrà a "Cleopatra" (1959)... A totes la seva bellesa resplendí amb la fulgència d'una supernova, però va ser fent de Cleopatra VII d'Alexandria quan el seu "trauma de l'agradós" empitjorà de manera més escandalosa.

Quan va saber que Cleopatra, la real, es banyava en llet de somera

per conservar sa joventut i bellesa, Liz s'apuntà tot d'una la recepta. Quan tornà a Hollywood, després de tres anys de rodatge a Itàlia, el primer que va fer va ser comprar en secret un "rancho" i cinc-centes someres (s'ho podia permetre, els quatre marits que havia tengut abans

de casar-se amb Richard Burton i els seus èxits al cinema li havien proporcionat una fortuna fastuosa). Aquelles cinc-centes someres donaven llet suficient perquè na Lyz es pogués dutxar al matí i banyar-se a la nit durant una o dues hores.

Aquell ancestral tractament de bellesa anava vent en popa fins que un dia, cansada d'estar dins la

banyera i amb poques ganes de sortir, na Lyz va sentir un desig irreprimible de beure: el que tenia més a prop era aquella llet que l'envoltava. Pegà un glop i li agradà. A aquell primer glop el van seguir molts més. Al cap de tres mesos na Lyz es bevia cada nit la meitat de la

llet de somera que omplia el seu gradiós bany. No la va comentar a ningú, aquella addicció, fins que, una nit, després d'haver-se begut una banyera sencera em va venir a veure.

-Sírip, no sé què fer. Estic engreixant com un porquet. El meu marit em deixarà i Hollywood m'oblidarà.

-Elisabeth, hem de posar fi a la teva addicció.

Li vaig presentar els millors especialistes en drogues i dietètica i cap no va poder fer res. Seguint el meu consell va vendre totes les someres i va sofrir un "delírium tremens" tremend. Tres dies després va comprar un altre "rancho" i, en aquesta segona ocasió, mil someres. Vaig ser incapaç d'impedir-ho.

Fins a mitjans dels vuitanta no va recuperar aquella cara, aquella figura, aquells pits, aquell cos... Però era un poc massa tard, na Lyz ja tenia prop dels cinquanta-cinc.

Ara ja ho sabeu: n'Elisabeth Taylor va ser una gata, sí; va estar internada a clíniques de desintoxicació, sí; va ser una alcohòlica, és possible, però el que ella bevia no era alcohol.

CARPINTA

Carpintería en Aluminio
y Saneamiento

A. Cursach y E. Matallana

Tel. 33 64 76

C/ Fray Antonio Gerra, 7

ARTA

★ Technal

- ★ Puertas Aluminio practicable
- ★ Correderas Aluminio
- ★ Persianas Mallorquinas
- ★ Cerramientos Galerías
- ★ Toldos Policarbonato
- ★ Cristalería y Murales
- ★ Calefacción
- ★ Energía Solar
- ★ Gas Butano y Propano

L'art de cultivar bonsai

Lledoner

Maldament hi hagi autors d'alguns llibres dedicats a la flora balear que sols no parlin d'aquest arbre, jo trob que és un dels més importants que tenim, sobretot a Mallorca ja que des de fa molt de temps s'usava la llenya per fer collars d'ovelles, de cans, etc., i de les tanyades més tendres s'emmotlaven per fer gaiatos. A més el al·lots després de menjar-se el fruit es tiraven el pinyol amb un canonet de la metxa d'una canya.

Com ja supòs que sabeu es tracta del lledoner (*Celtis Australis*) que, com indica el seu nom, prové d'Austràlia però que fa moltíssims d'anys que està habitat a tot el clima mediterrani i gairebé es pot dir que és espontani o autòcton.

Es tracta d'un arbre de fulla caduca que pot arribar als 25 metres d'alçada i que té la soca llissa i grisa. Les fulles són ovalolanceolades acumminades de peciol curt i amb les voreres dentades. Les flors són de color verd i insignificants.

El fruit, que madura a la tardor, és d'un color marronenc obscur i, madur, és bo per menjar.

Es reproduïx de llavor tot d'una que són madures, i es multiplica per rebroll d'arrel, esqueixos i murgons, però la millor és de llavor.

Com a Bonsai funciona molt bé i l'estil que a mi més m'agrada és l'estil "granera", que és la forma que ell pren quan es cria tot sol. Tot i això

es pot cuidar de qualsevol estil.

Gairebé es pot dir que no és molt exigent amb el tipus de terra, però li és millor que sigui una poquet calcària.

Adobs: normal, com els altres de fulla caduca.

Regar: normal, més bé poquet ja que no vol les arrels massa humides.

Pinçar: durant tot el creixement, sempre i quan l'arbre vagi molt sà.

Defoliar: en el mes de juny el podem defoliar per complet (no cada any) i així ens reduirà molt la fulla.

Malalties: no és motl freqüent que agafi plagues de cap classe. En tot cas convé vigilar un poc el poll a la primavera per les tanyades joves.

Jaume Ginard Llinàs

VIDRIO ALUMNIO SANEAMIENTO
VIALSA

J. Bernad, J. Zafra i J. Genovard

Ctera. Santa Margalida, 57 -Tel. 83 66 35
ARTÀ (Mallorca)

Plenari el 21 de de setembre

El projecte d'urbanització d'Es Canons rep l'aprovació definitiva

Julen Adrián.-

La urbanització d'Es Canons va complir el darrer tràmit al passat plenari extraordinari celebrat amb caràcter d'urgència. Els dos regidors del PP s'abstengueren en la votació del projecte d'urbanització que fou precedida d'un animat debat, que va tenir continuació al punt següent sobre el pla especial d'ordenació dels espais naturals d'Artà.

El caràcter d'urgència del plenari vengué donat per la necessitat de ratificar i presentar dins de plaços la petició d'inclusió de les obres en el Pla Provincial d'Obres i Serveis del CIM. S'aprovà per unanimitat una esmena al Pla de Ports Esportius en la qual es demana que tot el litoral municipal rebi el màxim grau de protecció menys en el tram destinat a expansió del port de la Colònia entre la platja artificial i els illotets.

Es Canons

Durant el matí anterior al plenari, que començà a les tres del capvespre, va circular la brama que el GOB havia convocat una manifestació a la sala en contra d'aquesta urbanització. La manifestació no es va realitzar perquè ningú no l'havia convocada, entre altres raons perquè els ecologistes desconeixien per complet que aquest tema anava a l'ordre del dia.

Miquel Pastor explicà que era el darrer pas de la tramitació del Pla Parcial del Polígon 6 del Pla d'Extensió de la Colònia. El batlle recordà que era el resultat d'una modificació d'un pla parcial antic, "més desarrollista" encara que l'actual, previst per a més de 6.000 places.

La modificació va suposar la reducció a la meitat de la població prevista i un augment considerable de les cessions de terrenys a l'Ajuntament (des de la carretera de Betlem fins a la muntanya). El projecte d'urbanització, aprovat inicialment fa uns mesos, ha rebut tots els informes favorables dels organismes que l'havien d'estudiar i també els dels tècnics municipals, i per tant l'Ajuntament ha d'aprovar-lo automàticament. A partir de l'aprovació els promotors tenen 3 anys per executar la 1ª fase i 2 anys per a la 2ª i 3ª, amb un total de 4 anys per finalitzar-les totes (els plaços van solapats).

Joan Amorós del PP demanà si el grup de govern té la intenció de "fer complir amb exactitud els plaços d'execució". Pastor li respongué que els plaços vénen fixats al pla parcial, però que no començaven a córrer fins a l'aprovació definitiva, del projecte d'urbanització. Respecte al control contestà que ja a les NN.SS. varen anunciar que tendrien un seguiment important dels compliments dels plaços de les urbanitzacions i que en cas d'incompliment es reservaven el dret de revisar la normativa urbanística que li dona peu o fer un expedient de caducitat. Mateu Carrió, l'arquitecte, que era als bancs de públic, va aclarir que allò que la nova llei del sòl estableix és que si aquests plaços no es compleixen els urbanitzadors poden perdre els seus drets i l'ajuntament pot revisar el planejament i arribar fins i tot a desclassificar un terreny urbanitzable que no s'hagi executat dins els plaços.

La cosa es va començar a animar a partir d'una intervenció de J. Sureda que anuncià la

abstenció del seu grup. "¿Cóm és que l'any 92 que ja acaba encara estam parlant d'urbanitzacions amb hotels, tots a primera línia, a 100 metres de la mar? ¿No creis que això està passat de rosca en aquests temps?" Aquests verdissims interrogants varen ser el pròleg de molts més entre els qual joies com "Per què no s'ha desclassificat aquesta urbanització com les altres de Cala Mata o Sa Canova?". El Batlle i J. Silva, el portaveu socialista, li feren avinent que aquestes urbanitzacions i totes les que s'han desclassificat a Artà ho han estat amb l'oposició del PP i la seva personal en particular.

L'ambient s'escalfà. Sureda insisteix en l'impresentable de la urbanització des Canons amb tal impetu i coratge que arribà a parèixer que els despistats ecologistes del GOB tenen un infiltrat a l'interior del PP. Pastor li respon que el moment en què això s'havia de discutir era quan s'havia aprovat el Pla Parcial, ara l'aprovació del projecte d'urbanització és jurídicament i legal forçosa si no es vol entrar en fortes indemnitzacions, i no queda més remei que tramitar uns plans que estan vigents i aprovar el projecte, encara que "ara possiblement no li agradi a ningú això", reconeix. A més de fer recordar als regidors del PP les seves actuacions passades en temes urbanístics, "els regidors del PP es poden permetre el luxe de ser irresponsables" afirmà, encara que "sou l'únic grup que no té força moral per dir aquestes coses".

Sureda tornà a acusar l'Ajuntament de "deixar fer monstres", reclamà el "dret a rectificar les seves idees", encara que "el meu grup pensa

que s'ha de fer alguna cosa" i posà el temps per testimoni de les suposades irresponsabilitats. Amb un atac de demagògia desbocada digué més tard que recull el que ell interpreta com opinió popular, expressada per exemple a les pintades que encara hi ha a la plaça de l'Ajuntament de protesta per la urbanització d'Es Canons. Massa per al cos...

En el paper de Sant Pau caigut del cavall l'acompanyà, poc després, però pot ser amb prou més credibilitat, Toni Llaneres que recordà que en el passat també ell havia estat a favor que Artà tengués un gran nucli turístic a la vorera del mar, i que s'haguessin fet totes les urbanitzacions previstes, però també ha canviat i ara se n'ha adonat, "per ventura perquè he tornat molt vell", que les voreres de mar urbanitzades "que abans es pensava que eren riquesa són cada vegada més pobres". Llaneres donà suport als arguments del batle i subratllà la falta d'alternatives per part del PP al que qualificà de demagògic. Per acabar deixà caure entre dubitatiu i desitjós: "i ja veurem si es que arriben aquests hotels...", questionant

la viabilitat econòmica de la urbanització en l'actual conjuntura.

Respecte a tant de penelement Pep Silva observà que és bo per al poble que aquests partits assumeixin almanco la meitat de les polítiques dutes per les corporacions anteriors, quan ells governaven.

Per embullar fil i amb la tàctica del calamar Sureda diu que ha llegit en un mitjà de

la similitud de llinatges entre el regidor i l'advocat de l'empresa, a més d'una notícia mal digerida d'una Full Informatiu del PSOE, com apuntà el regidor socialista Llinàs.

Abans de la votació l'arquitecte fa història del procés de redacció de les NNSS. Fa 13 anys, s'havia intentat desclassificar Es Canons, com Sa Canova i Cala Mata, que es varen desclassificar sense repon-

sabilitat municipal gràcies a la LEN. Segons Mateu Carrió el projecte d'Es Canons és un mal menor en comparació amb l'inicial. La negociació de la reforma del pla parcial obeeix a la circumstància que hi havia uns drets d'indemnització clars i elevats.

Al final, 9 vots a favor, d'Independents, CB i PSOE (faltan Torres i Riera).

Suspensió de llicències a la muntanya

Miquel Pastor introdueix aquest punt fent referència a la rebaixa del grau de protecció de les muntanyes d'Artà imposat com a prescripció a les NNSS

comunicació (després dirà que creia haver llegit) que el regidor Llaneras té un alt càrrec a l'empresa urbanitzadora, afirmació que és desmentida categòricament pel regidor de CB, que assegura que no coneix cap propietari de la urbanització i a més deixa clar que tampoc no és el responsable de disciplina urbanística. Acabat el plenari s'aclarí la ficada de rem de Sureda que utilitzà amb alegria

FORN DE CAN BECA

Cada dia, bon pa

Cada dimecres, panades
Cada divendres, robiols

Despatx central:

Rafel Blanes, 51 - Artà - Tel. 83 61 72

per la CIU. L'Ajuntament ha presentat recurs contenciós administratiu contra aquesta decisió que redueix la protecció a la zona afectada per la LEN i l'elimina en la resta al mínim. Segons el batle aquesta prescripció ha donat peu a un procés especulatiu que es concreta en unes 20 sol·licituds, (13 a Sa Duaia, 3 a Son Fang i 3 més per Na Carro), de noves urbanitzacions, parcel·lacions i camins que encara que es guanyàs el recurs o plet amb la CIU degradarien irreversiblement les serres d'Artà. Per evitar aquest risc imminent els grups Independents i CB proposen iniciar la redacció d'un Pla Especial d'Ordenació dels Espais Naturals d'Artà, possibilitat que també contempla la prescripció de la CIU, i, mentres es redacta, la suspensió de llicències durant un any en tota la zona afectada per la prescripció de la CIU i en tot el que ultrapassi allò que permetia la inicial redacció de les NNSS en allò que qualificava com a Element Paisatgístic Singular. Solament es podran realitzar reformes d'edificis ja existents, ampliacions fins a un 25% dels actuals edificis, i obres d'utilitat pública. Si el pla és aprovat inicialment durant l'any, la suspensió podrà perllongar-se un any més. La redacció definitiva del pla especial també està en funció de la sort que corri el recurs; en cas que fos acceptat es tornarà estudiar si convé redactar-lo o no.

Pep Silva anuncia el suport a la proposta i també planteja el temor per la situació d'obres mig fetes sense permís municipal com les de Sa Duaia. Pel portaveu socialista si les NNSS no s'han aprovat abans és perquè no els agraden (es referia a les forces que tenen la majoria al CIU) i s'han vist forçats a aprovar-les, i la forma en què ho han estat és una altra manera de no aprovar-les.

El cop de caiguda del cavall de Sureda en el punt anterior

sembla que no ha estat massa fort, primer intenta fugir per les branques del darrer incendi forestal, però va ser tallat pel batle que li demanà que s'atengués al tema, el posà en relació amb les 6.000 places del punt anterior, dient que entén que allò que el grup de govern demana és una carta blanca per deixar construir a uns i no a altres, lleva importància a les possibles noves construccions i anuncia l'abstenció del seu grup. Llaneres de CB troba ocasió de tornar a denunciar la falta d'alternatives dels populars.

Miquel Pastor insisteix que no està a l'abast d'un pla urbanístic prevenir els incendis, però sí la degradació urbanística, que és irreversible. El resultat de la votació acaba ben igual que l'anterior.

Esmenes al Pla Director de Ports Esportius

La proposta dels grups Independents i CB recull la voluntat de la Sala de protegir la costa al màxim i potenciar la Colònia com a nucli de serveis amb l'únic port previst al municipi. El batle recorda que són bàsicament les mateixes esmenes que es varen presentar en la passada legislatura al primer Pla de Ports Esportius i que no s'hantengudes en compte en la nova redacció, excepte en les zones afectades per la Llei d'Espais Naturals. Pastor rebutja els arguments de Jerónimo Saiz, conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, que recentment ha afirmat que la protecció del litoral la poden determinar els Ajuntaments a les NNSS de cada municipi. El batle recorda la trista experiència que tenen amb l'aprovació de les NNSS, i per això reclama que aquesta protecció vengui donada pel mateix Pla Director, tal i com ho va demanar a la reunió que van tenir els batles

dels municipis costaners amb el Conseller.

Pep Silva, a més de donar suport a la proposta, anuncia que el grup parlamentari socialista demanarà la retirada del Pla perquè fins i tot a les zones que gaudeixin del màxim grau de protecció el pla permet construir avaradors i drassanes. A més de reivindicar l'autonomia municipal en aquest tema, posà en dubta que el Govern Autònom tenguí competències en aquesta àrea.

El PP també votà a favor encara que Joan Sureda tornà a defensar les posicions de Jerónimo Saiz.

Plan d'Obres i Serveis 93

Després dels retalls als pressuposts del CIM al Pla del 92 solament han concedit 35 milions (dels quals l'Ajuntament n'ha de posar 10), dels 124 a què puja la 3ª fase de la xarxa de la Colònia. Per enguany es demanarà la resta d'aquesta tercera fase de les aigües de la Colònia i les segones fases de l'enllumenat públic de Na Pati i Sa Pista. S'aproven per unanimitat (són les mateixes obres que es van demanar l'any passat) i el batle sol·licita a tots els partits que tenen representació al Consell que recolzin les peticions, sobretot referent a la 3ª fase del projecte de xarxes d'aigua de la Colònia perquè si no, a més de perllongar-se les obres, es poden donar greus problemes de coordinació si es contracten a empreses diferents, "*Es pot donar un bullit bastant impresentable*", diu. Llaneres afegeix que aquests retards tenen paralitzat també el pla d'embelliment.

També s'aproven cinc actes de sessions anteriors. Això fou tot el que els sis punts donaren de si.

Primera nit de divendres sense en Toni

Julen Adrián.- Na Batlessa a les deu del vespre, la lluna plena s'amaga entre núvols mentres que els al.lots i al.lotes quinzeanys comencen a arreplegar-se. Hem quedat amb els amics i amigues de Toni Massanet: ell no vendrà avui, ni avui ni mai més; els seus companys l'han acomiadat aquesta tarda al nínxol 435 del cementiri. Al noticiari d'aquest mateix Bellpuig es pot trobar la informació de l'accident de motocicleta que va tenir el passat divendres: un únic cop al cap li va fracturar la base del crani, el cervell greument danyat, sis dies de coma i al final va morir ahir dijous. Entre els joves avui hi ha poca xerrera.

"No creim vera que s'hagi mort"

"Jo vaig estar el divendres a la tarda i també a la nit amb ell, estàvem xerrant tant contents, no semblava que hauria de passar això. A les 11 i mitja o les 12 va passar una ambulància per aquí i la meua cosina va saber que era en Toni i jo em vaig posar a plorar". L'estupor davant aquesta mort és la primera reacció de tots els joves que el coneixien "no m'ho puc creure! Sembla mentida, amb tans sols quinze anys!", "joestic com si se n'hagués anat de viatge, no creim vera que s'hagi mort".

La segona reacció, -els amics d'en Toni no es diferencien massa dels seus pares o padrins- és cantar les lloances del difunt: *"S'enrollava bé...era un bon xaval... hem perdut el millor*

Aquest estiu a Cala Torta. En Toni és al centre.

amic que teníem dins Artà, el més simpàtic i el més collonut... era un bon company de classe, molt reputa però t'ho passaves molt bé amb ell... un bon tio i si te podia fer un favor el te feia... no el podrem oblidar..."

El seu pensament torna una i altra vegada a la nit fatal del divendres passat: *"Va arribar aquí a Na Batlessa, hi havia un grup d'amics i els va dir: «Tots els beneïts amb casco», i li varen respondre: «i els llests paguen les multes». Després altres dos li varen dir si se n'anava amb ells a fer carreres. Se n'anaren i Toni es va treure el casc que duia posat per anar ben igual que els altres dos que no en duïen i el va deixar a ca un amic".*

Cada vegada apareixen més amigues i amics, discuteixen si convé o no convé que es

publiqui allò de les carreres. Temen que a la seva mare li caigui malament; segons altres no cren carreres només provaven la velocitat de les motos. Acordam que no val la pena negar allò evident. A canvi eliminarem tots els noms propis del reportatge.

Un malestar, amb matisos de ràbia, s'escampa i esquitxa per tot arreu: *"No hi ha dret al que li ha passat a en Toni!", "... s'hauria de morir la gent vella i no els joves!", "Hi ha moltes de velles xafarderes que xerren i xerren sense saber-ne res..."*. El metge de guàrdia al PAC també reb, *"es va portar malament perquè ens va dir que no hauríem d'haver avisat tan prest la seva mare, perquè es va acubar i deia que no podia atendre els dos i això no es pot dir"*. Arriben més amics, entre ells algú dels que corrien amb

AMARANTA

Alta Bisutería

C/ l'Agulla, 16
Tel. 56 33 52

Cala Ratjada
(Mallorca)

VOLVO

Venta y servicio

AGENCIA EN MANACOR Y COMARCA
HERMANOS NADAL S.A.

C/ Creters, 30 Manacor Tels. 88 21 77 - 88 13 07

ell. La ràbia en aquest cas no va cap a defora. Costa molt treure'ls una paraula als que ho varen viure de més a prop.

“Ens provam per al.lucinar un poc”

Torna a sortir el tema de les carreres, hom reconeix que almanco anaven a 60 Km/h, altres callen. Al lloc del l'accident hi ha senyals de limitació de velocitat a 50km/h, i les motos de 49cc legalment no poden passar dels 40km/h. Un que conduïa darrere en Toni fins ara no ha dit res. A la fi, molt afectat i amb un fil de veu ens conta que venien per la carretera de Capdepera cap a Artà, després del creuer de Ses Pesqueres, es va desequilibrar, feu un parell de ziga-zagues i va caure de cap. Quedà sense coneixement i ja no va tornar despertar.

No són els únics que feien (fan) carreres, a vegades a la carretera de Capdepera, altres a la de Can Canals i tampoc no seria la primera vegada, “ens provam per al.lucinar un poc” diu un altre. La major part d'aquestes motocicletes quan surten de fàbrica duen al tub d'escape un aparell que redueix la velocitat a un màxim de 40

Km/h; però, segons ells, si es fes una revisió no n'hi hauria cap que estigués legal, “aquests casquillos espenyen el motor i per això tothom els lleva, a més la majoria estan trucades perquè corrin més: se'ls posa un carburador més potent, els canviem els desenvolupaments, els tubs d'escape, ...”.

Carreres, cascs i el destí

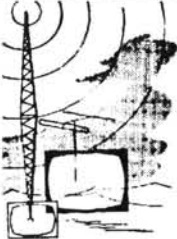
Les opinions es divideixen, alguns cerquen atenuants: no era massa velocitat, era a la carretera, hi havia poc trànsit, solament volien estar un moment...

Segons els metges, (que també duen moto), en Toni hauria tengut més possibilitats de sobreviure si hagués duit casc posat. Aquesta opinió no la comparteixen molts dels presents a Na Batlessa aquesta trista nit: “Els lleva-multas no fan res, i els altres, si és un cop a la nuca com el d'en Toni, tampoc. És el destí de cadascú”. Aquestes frases per ventura volen alleugerir el sentiment de culpa dels quasi muts companys de proves d'en Toni en la nit de l'accident.

Durant aquesta darrera setmana ha estat rar veure joves

motoristes sense casc, i molt més inusual encara que el duguessin sense posar, “amb una mort n'hi ha prou i massa”, sentència un company del difunt...

Perdre un amic en accident de moto tampoc no és nou per a alguns d'aquests joves, “un altre amic va xocar contra un cotxe ara fa dos anys, i a altres dos els va atropellar el tren d'Inca. L'altre dia un altre es va rompre la cama també en moto i la té enguixada, ara els meus pares no em deixen treure la moto els caps de setmana a la nit. Me'n volia comprar una de grossa i ara no puc ni xerrar-ne”. L'accident d'en Toni sembla que ha tengut repercussions a moltes cases, les restriccions, admonicions i prohibicions han estat a l'ordre del dia; però aquests al.lots i al.lotes no hi veuen massa profit, “si no pots anar amb la teva moto, sempre la te podrà deixar un amic o amiga”. La darrera defensa contra el dolor i la culpa d'uns i altres és la reiterada al.lusió al destí, un fatalisme que manegen com un fetitxe capaç d'allunyar qualsevol responsabilitat, altres s'estimen més el silenci.

Electrodomésticos
Reparaciones eléctricas - Antenas

Proyectos

Mateo Morey

83 51 35

Calle Gran Vía, 25 ARTÀ (Mallorca)

ACTIVITATS DE FORMACIÓ I DE LLEURE

Totes les persones o entitats que programin per a la temporada d'hivern cursos, ensenyaments, tallers o similars, d'activitats de formació o de lleure, que vulguin que des de Bellpuig s'informi els lectors en la seva pròxima edició, que es posin en contacte amb qualsevol membre de la redacció abans del 3 d'octubre. Poden deixar l'avis al contestador automàtic, al número 835033.

Jardineria,
Disseny.
Manteniment i
Venda de Plantes

Joan Llabata Morey

Plaça Conqueridor, 8 tel. 83 52 44
07570 - Artà

SEVENDEN SOLARES EN "SOS MONJOS"

ARTÀ

Informes: tel. 58 52 96

Fira del 13 de setembre de 1992

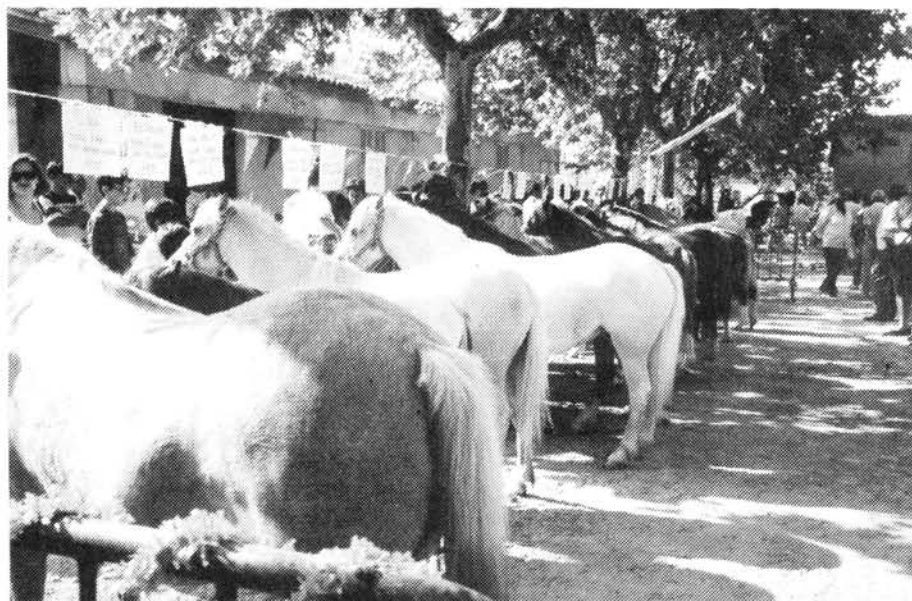
Amb tota la crisi que realment traves-sam i l'incert futur econòmic que ens prediuen, la Fira del passat dia 13 va ser totalment exitosa.

Sembla que en-guany es va distin-gir, sobretot, per l'ambient festiu que es respirava degut a la gran gentada que circulava per tots els indrets i carrers on s'establien les mos-tres i exposicions. Tota la gent arta-nenca, més molta, però molta de fora que es va sumar a la diada, feren que més que una fira semblàs un festa patronal.

Quans als firaires podem dir que và-rem gaudir d'una gran exposició de cans de bestiar, una altra de cavalls i una de ponnies que fou l'admiració dels assistents.

També fou molt admira-da la mostra de canaris i l'ex-posició de pintura i dibuixos d'en Llorenç

Rayó i les de ceràmica, obra de pauma, brodats i creueta i altres a Na Batlessa.

Com sempre, va-ren lluir les expo-sicions de maqui-nària agrícola de Comercial Artà i de Ferreteria Pascual, i les de cotxes nous i de moltes marques a la Gran Via. Dels altres, molts més firers que un dia normal de mercat, ja que n'hi havia fins a mitjan carrer d'An-toni Blanes, a més dels acostumats.

Fa mal dir i cal-cular sobretot si es va vendre tant com altres anys. Segons qualche comerciant de la vila es va fer una mica més de calaix que l'any pas-sat, però en general era molta la gent que mirava i es passejava de dalt a baix de les exposicions.

Molta calor, ja que el xaloc va estar present tot el matí. Així i tot la gent aguantà fins prop de les dues.

Tant per l'any que ve.

Escola Municipal de Música

L'Escola Municipal de Música comença també el curs. Enguany la programació del curs ja s'adapta a les directrius de la LOGSE tot i que l'estructuració de les seccions no varia. L'oferta dins la secció "Solfeig i Teoria de la Música" va des d'iniciació i preparatori fins al quart curs, mentre que la secció d'"Instru-

ments" ofereix des de cursos de piano fins a cursos de percussió, passant per instruments de vent, fusta i metall. La realització d'aquests cursos es continuarà segons la demanda que demostrin les preinscripcions, que es podran fer del 30 de setembre al 6 d'octubre, de les 18 a les 20 hores a la mateixa escola (1r pis

de Sa Central). L'oferta d'aquest curs va dirigida, a més de l'alumnat jove tradicional, a tota la gent adulta que vulgui rebre formació musical. Tots els alumnes de l'escola que formen part de la Banda de Música tendran l'ensenyament gratuït.

Cartes al director

Benvolgut senyor. Li prec publiqui a les pàgines del Bellpuig, les següents ratlles adreçades als autors responsables del malifet del Collet, amb motiu de la merdosa mostra de cans de bestiar, la qual tengué lloc la passada fira del 13 de setembre. Per endavant el meu agraïment.

- "Honorables i pardalables Comuners de la Vila d'Artà. Enhorabona per la magna demos-tració cagarel.losa de cagarros culers i licor de bufeta canera. Mercès per l'assassinat ecològic del Collet.

Que l'any vinent la collita merdera i pixada sia tan bufarella com la d'enguany.

Només una petició: A la propera, que siguin vostès els recollidors de tan monstruosa femada de cagaro-tarros, mosques vironeres, puces i pixum de l'acreditada Casa de la Plaça Espanya, "Orinalis femalis independentis", distribuïdora uni-versal de l'implacable quist hida-tídic".

Cordial i merdosament, Pere Ginard Ferrer, enginyer horroris causa, cum laude plasticæ i brutoræ, de l'Ajuntament.

N. B. La nostra primera autoritat local inspeccionà in situ els jardins del Collet. Naturalment, ho trobà tot en ordre... 24 hores després de l'endemès merder.

Val.

Molt ben volguts i estimats artanencs.

Com que jo som artanenca, cada vegada que vénc a Artà estic molt contenta de veure la vostra vida de solidaritat i l'amor que teniu uns amb els altres.

Jo vull agrair i donar les gràcies a tots, sobretot als «amics de les missions». Gràcies per la vostra simpatia i tot el bé que feis amb donatius, pregàries i sacrificis en favor dels missioners i de la genteta que ells cuiden.

Que la Verge de Sant Salvador vos protegeu sempre i vos beneïesqui.

La vostra paisana i sempre amiga,
Antònia Picó, Rotxeta

PSICÒLOGA

Tel. 84 42 63

Cita prèvia (de les 13 h. a les 16 h.)

ESTRUCTURAS

Pídanos presupuestos sin compromiso

c/ Rafel Blanes, 98 Tel. 83 66 64
07570 - Artà

Crònica des del Coll Faraix

Avui pareix que està de moda parlar de crisi. Tothom parla de lo mateix. Pareix que fins i tot aquesta crisi és general a Europa, per lo que l'economia dels dotze s'han d'acostar i caminar junts. Ens parlen que l'Estat gasta massa i és necessari reduir els pressuposts de l'Estat per no gastar. Ens diuen que així tots ens haurem d'estrènyer la correja i que a tots ens afectarà igual. Senzillament, no crec que ens afecti a tots de la mateixa manera, perquè els qui ens parlen de sacrificis no en fan.

Els no renuncien als privilegis que pagam entre tots. M'agradaria veure com viatgen amb els seus diners, com s'obliden de les "Visas Oro", dels sopars, les dietes etc... i sobretot m'agradaria veure com s'apugen el sou com els treballadors i no un 200%.

¿Vos imagineu què ha de pensar un pensionista que ha treballat tota la vida i que, retirat,

cobra una pensió de 40.000 pts. quan sap que un alt càrrec en acabar la feina en política s'endu la paga vitalícia a més d'altres privilegis?

Bo seria que donassin exemple de l'austeritat que prediquen.

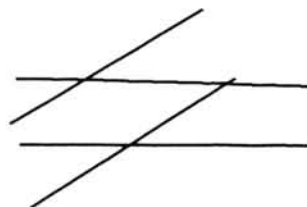
Que retallin dobbers en aquests pous sense fons i no en la sanitat i l'ensenyança pública, per exemple.

Però, és clar, ells tenen clíniques "de pago" i col·legis privats.

Jaume Ginard Palou

Nota: Com segurament recordareu, el meu darrer article tractava de la guerra de Iugoslàvia. D'això fa 15 dies i el món "civilitzat" segueix donant l'esquena al poble de Bosnio.

Déu meu! Que li trobin petroli!

Ara fa 25 anys

BELLPUIG, setembre-octubre de 1967 (no en sabem la numeració ja que, a partir del número 80, agost-66, es va deixar)

Aquest número, un doble de 16 pàgines, és des de la portada, on hi ha la foto de la torre de Sant Miquel restaurada, fins al final un mono-gràfic dedicat al "DIA DE L'ALMUDAINA DE SANT SALVADOR" que es va celebrar l'1 d'octubre. Sobre aquest fet en destacam el programa amb un repertori d'actes ben escollits dels quals són les actuacions de les corals "Els Cantors de la Vall (Sóller)" i la "Coral de Lluçma-jor", pregó, xerrades i confe-rencies, capta per tots el carrers del poble i, naturalment, missa solemne. En un altre racó, el pressupost total era de 248.000 pts. (no hi incloïa la portalada ni el condicionament de la casa del "donat"). Només la Torre de Sant Miquel costà 68.000 pts. Sembla que va ser una aportació de "Los Amigos de los Castillos" ja que aportaren la mateixa quantitat com a donatiu.

De «DE LA COLONIA DE S. PEDRO» destacam la instal·lació de ventiladors dins l'església ja que "...este verano más caluroso por cierto y con más concurrencia en las Misas, la temperatura que se respiraba dentro nuestra Iglesia era inaguantable (...) con los donativos que vamos recibiendo ha sido posible, antes de las Fiestas Patronales instalar el primero y confiamos poder seguir..." Per altra part "...El pasado día 15 de junio fue aprobada y concedido por el Ministerio de Información y Turismo nuestro Teleclub..."

A «DIALOGANDO CON...» Terpo duu a la seva pàgina **Doña Cristina Valls de Estelrich**, máxima figura de la **Compañía Artis**. Havia vengut a actuar per les festes d'agost de la Colònia de Sant Pere amb l'obra de

Andreu Genovard

El retorn de la calma

Amb l'inici de l'escola ha retornat la calma al poble ja que els estiuencs que quedaven han partit perquè els al.lots poguessin començar les tasques escolars. Ara només romanen uns quants estrangers que aprofiten aquest calorós setembre per descansar i fer vacances.

Però la calma, quant a renou, sembla que es tornarà trencar aviat perquè es reprendran les obres per part de Coexa (l'empresa que instal·la la xerxa d'aigües) per tal de dur a terme les escomeses i connectar a les cases el servei d'aigua potable i residual; a tal efecte s'han marcat ja els llocs on es farà la connexió dels particulars cap a la xerxa general.

Preocupa una mica el fet que l'Ajuntament no hagi firmat encara el contracte amb el propietari del pou que en principi ha d'abastar la Colònia. Sembla que a hores d'ara aquest tipus de problema ja hauria d'estar resolt.

Carrers i "Calles"

No se comprèn com la meitat dels noms dels carrers del poble estan retolats en la nostra llengua i l'altra meitat en llengua castellana. L'excusa que no hi ha doblers és ridícula i l'acudit

La carretera Artà-Port d'Alcúdia

La carretera Artà-Port d'Alcúdia està pràcticament enllestida. Des de finals d'agost es treballa en la instal·lació de tanques protectores i s'han anat fent les cunetes (a molts d'indrets encimentades) perquè l'aigua corri millor. Però hi ha algun punt que pot ser altament perillós si no es respecten els senyals de trànsit. La baixada del Coll de Morell en direcció a la Colònia, per posar un cas, és un lloc que en principi no revesteix cap tipus de preocupació, però es pot convertir en un punt seriós de conflicte per la velocitat que agafen els cotxes a la baixada i els avançaments, algun d'ells (en som testimoni personal) realitzats a 130 km per hora. Qualsevol dia hi pot haver un greu accident entre un vehicle que puja llançat, un altre que baixa més llançat encara i un tercer que fa un avançament davallant des del Coll direcció Port d'Alcúdia.

Ara que hi som a temps hem de preveure els mals i posar-hi remei.

que així estaran contents els partidaris d'una i altra llengua és massa fàcil. És ben hora que el Consistori es decideixi a posar els noms dels carrers tots

en la mateixa llengua i sense caure dins el ridícul de fer distincions bizantines com aquella de "Carrer Major de la Colònia".

Excavaciones SEBASTIAN SASTRE EXCAVADORA MINI

C/. Son Servera, 29
Tel. 83 65 59

07570 ARTÀ
(Mallorca)

Comercial
ARTA

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Polígono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

ARTA - (Mallorca)

SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL 55 58 11

Massey-Ferguson. Tractores	
CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
ZAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MONDIAL Y OPEM	Motosierras
CAVARRA	Pulverizadores
CASPARDO	Barra de Corte
JUSCAFRESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almendras
BRUN	Abonadoras

MASSEY-FERGUSON

condor

BATLLE

UNA BONA PAELLA

Comença la catequesi. És una tasca que ja té solera. Té solera per l'estil de treballar, de conuiu, de pregar que poc a poc s'ha experimentat. Pares, infants, preveres, catequistes, joves, adults...

tots plegats vivim un estil de família, de germanor. Hi ha uns mètodes, uns mitjans. i sobre tot hi ha una il·lusió i un compromís: construir un pont i una bona via de comunicació entre els joves, infants, i adults i Jesucrist, vivent per la comunitat cristiana. La catequesi és la tasca de possibilitar el creixement de la fe que és do de Déu, llavor de fer el nostre món més obert al seu regnat dins una forta experiència de comunitat.

Un bon dinar

Els catequistes d'infants ja hem començat a treballar i hem imaginat la nostra tasca com un bon dinar: una paella. I després, un pastís per completar un menú popular i que sol agradar. Aquests són els ingredients.

Paella

En el sofrit no hi pot faltar ni la presència activa dels pares ni la preparació dels catequistes, L'oli és l'acollida.

Un bon grpat de kilos d'amistat amb els infants. De l'amistat, fer-ne trocets petits; que no hi manqui ni voluntat, ni paciència ni saber escoltar,

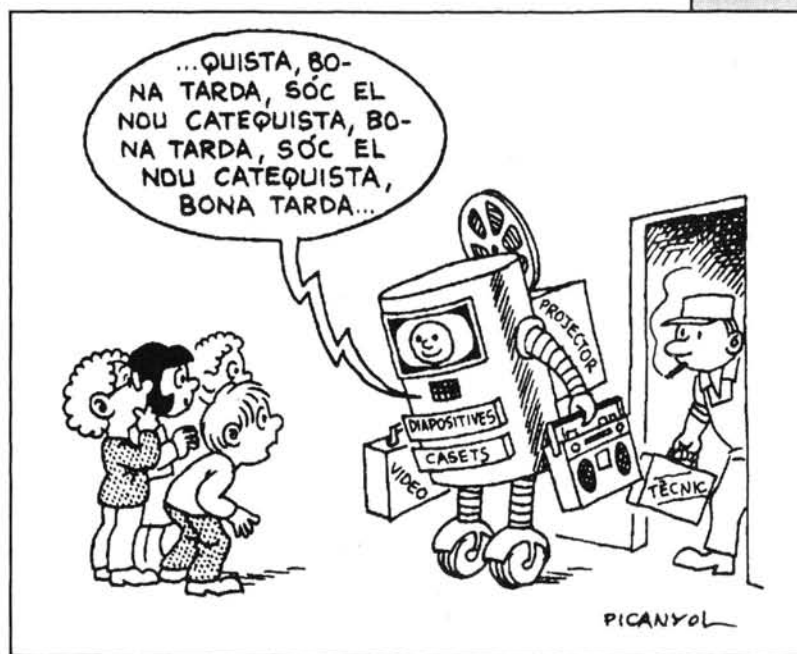
L'arroç és el camí de Jesús: la seva persona i el seu estil de viure.

De capacitat de comprensió, tanta com la paella se'n pugui beure.

La sal és el respecte, la delicadesa i la llibertat.

Un sobre d'alegria (carmen-cita), perquè doni color i bon humor.

tot això a foc lent de confiança.

Quan comença a fer xup xup - que són les hores passades amb els infants- ells ja comencen a estar a punt per entendre i experimentar l'amistat amb Jesús.

Un pastís

Una cullera de pregària ben plena per cap (pot ser d'acció de gràcies, de petició, de perdó, segons el gust i la necessitat del dia)

Una cullera d'il·lusió mesclada amb una altra de responsabilitat, també per cap

Una cullerada de disfrutar saltejada amb jocs, cançons i silenci, també per cap.

Tot això s'aboca dins la sala de catequesi (motlo)

S'introdueix aquest motlo dins la comunitat. De tant en tant, un bon raig de compartir.

Tot plegat s'assaboreix en un clima de tranquil·litat de pau i de germanor.

Tots els qui tengueu ganes de tastar aquest bon dinar, ja ho sabeu! Bon profit i bona catequesi.

Inscripció catequesi d'infants

Aquesta setmana qui ve, des de dia 28 fins dia 31 hi haurà la inscripció de la catequesi d'infants.

Aquesta inscripció consistirà en una primera trobada amb els pares, els infants i els catequistes per presentar el que serà el curs de cateque. Serà per cursos i seguirem el següent calendari:

dilluns dia 28: 1er curs de catequesi

dimarts dia 29: 2n. curs de catequesi

dimecres dia 30: 3er. curs de catequesi

dijous dia 31: 4rt curs de catequesi

Recordam que el primer curs de catequesi el poden començar els infants que fan segon curs d'EGB i els infants d'altres cursos que comencen la catequesi d'infants.

El segon curs de catequesi correspon normalment als infants que fan 3er. d'EGB; el tercer curs de catequesi correspon als infants que fan 4rt d'EGB i el quart curs de catequesi correspon normalment als infants que fan 5è d'EGB.

La reunió serà a les 8 del vespre en el Centre Social. Demanam la presència del pare i de la mare per aquesta trobada d'informació, diàleg i inscripció.

Entrevista:

Un projecte de pastoral juvenil

Des de fa més d'un any, el secretariat de pastoral juvenil està treballant en la preparació d'un projecte de pastoral juvenil. La vetla de Lluc d'engunay vol ser un moment important per a prendre el pols a les distintes problemàtiques que han sortit entorn a aquesta qüestió. En aquest moment s'està treballant la fase preparatòria. Hem demanat a Manolo Galan, que ens digui per què cal fer un projecte de pastoral juvenil. Ens ha respost:

Bellpuig: Per què un projecte de pastoral juvenil?

Manolo Galan: Perquè una cosa vagi endavant és necessari que hi hagi un criteri, una unió uns objectius i una manera definida de fer les coses. El projecte de pastoral juvenil no és una cosa apart. Va néixer com a proposta des del secretariat de pastoral juvenil i va dirigit a totes les parròquies de Mallorca.

B.: Com s'ha treballat fins ara?

M.G.: Perquè el projecte partís d'una realitat ben concreta, el secretariat va demanar l'ajuda de les parròquies perquè fossin elles les que omplissin un qüestionari amb una sèrie de preguntes que anaven encaminades a saber i a determinar la realitat de Mallorca en quant a pastoral juvenil; la segona passa ha estat elaborar les distintes inquietuts que es reflexen; aquesta feina l'han tornada fer les parròquies per mitjà d'un còmic. Aquests còmics seran

exposats a la vetla de Lluc el proper dia 3 d'octubre.

B.: Què pot aportar un projecte de pastoral juvenil?

M.G.: Crec que el projecte de pastoral juvenil és necessari per molts de motius. Jo destacaria:

-Ha de donar uns criteris bàsics per una bona pastoral juvenil encaminada per i cap al jove, partint de la realitat del jove i de la seva parròquia.

-Servirà per unificar criteris i que les parròquies vagintotes per un mateix camí i no cada una pel seu compte; això farà que les parròquies es puguin ajudar unes a les altres i la realitat de Mallorca canviï considerablement.

-El projecte de pastoral pot ser un bon punt d'informació

del jove i cap el jove i un punt per recollir les experiències dels joves creients i no creients.

-El projecte pot servir perquè les parròquies puguin dur a terme més activitats conjuntes i que cada una aportí el seu gra d'arena a l'objectiu comú.

Moltes gràcies.

NOTICIES BREUS

Vetla de Lluc

Dissabte dia 3 d'octubre hi haurà la vetla de Santa Maria a Lluc. Per a molts joves mallorquins és una fita important. El tema de fons d'engunay és "CAP A UN PROJECTE DE PASTORAL JUVENIL".

Rifa mountain bike

El passat 14 de setembre es va rifar la bicileta Mountain bike. El número guanyador va ser el 9.028, que estava en possessió de Joan Servera Flaquer. Seva és la bicicleta.

Curset de catequistes

Els dies 13, 14 i 15 d'octubre hi haurà un curset per a la formació dels catequistes de la comarca d'Artà. Serà a les 9 del vespre en el Centre social

El prestigi que, ja de fa molts d'anys, ha aconseguit el Club Columbòfil d'Artà, quant a l'organització dels seus actes socials, queda reafirmat el passat divendres dia 18, en què va tenir lloc el repartiment de Premis i Trofeus de la passada campanya esportiva 1991-92.

L'acte es va realitzar en el restaurant "El Cruce" de Vilafranca de Bonany a les 21 hores. S'hi congregaren unes 300 persones, entre columbòfils, familiars i també representants de les cases i firmes comercials, que amb les seves aportacions i presents donaren suport per a la bona arribada a port del passat acte social, contribuint molt eficaçment a la seva brillantor.

La vetlada començà amb el lliurament dels Trofeus als guanyadors, que acompanyats d'un fort aplaudiment anaven a recollir el premi a la taula corresponent preparada a tal fi.

Anaven repartint els premis el President de la Federació Territorial de Balears el senyor Sebastià Más Veny, alts càrrecs del Grup Mallorca i de l'esmentada Federació, així com el President del Club Columbòfil local, Sebastià Ginard Ginard, Butlo, el qual amb la seva demostrada eficàcia cuidà el bon desenvolupament de la funció.

Brillantíssim acte social de repartiment de premis.

Gloria Llodra i Bel Gili mostrant els trofeus que recolliren 1º de Calpe i 1º de Benissa.

Després d'un saborós sopar, varen tenir lloc unes rifes de dolços i objectes, així com una animada subhasta d'un lot de coloms vells, destinats a la reproducció.

L'acte va concloure amb unes paraules d'en Bernat Riera, desitjant poder retrobar-nos tots el proper any 1993. Enhorabona Club Artà

Tomeu Ginard

I Cursa Popular Fira de Setembre

El diumenge de la Fira, dia 13, es va córrer la I Cursa Popular Fira de Setembre que va obtenir un gran èxit de participació tot i coincidir amb altres carreres. A la meta de sortida varen ser 61 corredors, 26 dels quals eren artanencs. Els que acabaren la carrera, 60. Les edats anaven entre els 15 anys de Climent Alzamora Riera, d'Artà, i els 60 de Pere Canovas Sarabia, de Palma. El recorregut, sobre 13 km, va ser molt dur i va sorprendre la duresa de la pujada de les cases d'Ets Olors al depòsit, dins el pinar de Son Puça, però el fet que arribassin pràcticament tots els corredors demostra que es pogué superar. Per altra part, el temps del guanyador va coincidir amb el que havia previst l'organització. Les classificacions varen ser les següents:

Local Masculina

Guillem Serra Gelabert	51.48
Gabriel Cabot Cursach	53.46
Pere Vaquer Brunet	59.51

Veterans A

Jaume Mestre Munar	50.46
--------------------	-------

Clas. General:

Luis Carmona Moreno	45.05
Toni Riera Llull	45.19
Fernando Mejias Moriano	46.06

Dones

Catalina Riera Canovas	59.50
Maria Belén Lorenzo	72.36

Veterans B

Sebastià Adrover Nicolau	50.14
--------------------------	-------

Ciclisme

A Atenes, participà a dues proves

Miquel Alzamora Riera, de retorn dels mundials

"És una experiència que s'ha de viure per saber què és. Per a mi ha estat molt positiva, sobretot pel gran nivell que hi havia". Així resumia Miquel Alzamora la seva participació als mundials de ciclisme juvenil celebrats a Atenes, a mitjan setembre, formant part de la selecció espanyola. Estava molt satisfet i només haver-hi pogut esser ja omplia les seves expectatives.

Tal com informàrem a l'edició anterior de **Bellpuig**, en Miquel va fer la preparació amb altres set corredors al Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès on hagué de treballar dur per guanyar-se el lloc. Fins al darrer dia a l'hora de dinar no va saber, indirectament, que ell era un dels seleccionats. Els dos que no hi havien d'anar ho varen saber primer i així la resta ja venen que

eren els elegits. "Vaig estar molt content: bona sort per a mi i dolenta per a ells dos".

El viatge en avió un poc llarg. L'hotel, bo, però una mica lluny del velòdrom. Cada dia agafaven la bicicleta i hi anaven dos pics, des del divendres al dimecres, sempre amb problemes a causa del trànsit: un corredor de la selecció japonesa va tenir un accident mortal.

Dimecres dia 16 va tenir la primera participació formant part de l'equip de quatre corredors en la modalitat de

persecució olímpica. Tengueren mala sort perquè a un dels corredors se li va escapar el peu del pedal i ja només varen seguir tres i els va ser molt dur. A Barcelona havien fet els quatre quilòmetres amb un temps de

4'31" i a Atenes, només amb tres, els va sortir en 4'39", lluny dels 4'28"/29" que classificaven per a la final. Dels 12 equips, varen ser els vuitens.

Divendres va participar, el matí, en les sèries en la modalitat de fons (puntuació). 32 corredors per 60 voltes amb sprint cada 6. Ell aconseguí 10 punts (tres segons llocs a 3 punts i un tercer al final, que puntuava doble). Va ser el 10è i passà a la final que es va disputar a la nit.

Eren dos de la selecció, ell i Igor Miner, del País Basc,

campió d'Espanya a Múrcia, on ell havia quedat tercer. Eren 24 corredors per 120 voltes, amb sprint cada 6. Havien acordat que qui pogués puntuar en els primers sprints seria el que optaria al triomf, i l'altre l'ajudaria. Miner va puntuar al segon i en Miquel ja va treballar per a ell la resta de la carrera i l'ajudà a aconseguir el setè lloc a la final.

En Miquel considera que va ser una final rapidíssima. El matí havia corregut amb un desenvolupament 47-14, però el vespre l'entrenador Antoni Porras els va fer córrer amb un 51-15. Ell mai no hi havia corregut i el va trobar massa fort pel que va ser la carrera. A mitjan prova ja es va notar el pes després de treballar a fons per situar Miner.

Com hem dit al principi, en Miquel està molt content d'haver estat a Atenes i considera que és una experiència extraordinària en la seva

carrera.

Quant a les perspectives són de seguir participant en carreres. La Federació Espanyola és a punt d'iniciar el procés electoral per a la presidència, a la qual hi opta el president actual, el mallorquí don Joan Serra. En Miquel sap que tot depèn de les eleccions, però que ja es començarà a treballar a quatre anys vista, pensant en els jocs olímpics de 1996 a Atlanta. No cal dir que ell estaria molt il·lusionat de poder-hi participar.

Les competicions esportives, en marxa

Futbol

C. D. Artà, 1ª regional

El C. D. Artà, que juga a la Primera Regional, ja ha començat la temporada lliguera de futbol 92-93 i ho ha fet, ja d'un principi, sumant punts encara que no acaba de trobar la seva iniciativa de cara a realitzar un bon joc i donar espectacle a l'aficionat.

Les perspectives per enguany són bastant bones i l'objectiu primordial de la directiva i jugadors és l'ascens a la Primera Regional Preferent que, com recordarà l'aficionat al futbol, ha estat una categoria on el nostre equip artanenc era quasi sempre uns dels capdavaners i en la qual cada diumenge el camp de Ses Pesqueres s'omplia gairebé del tot. L'aficionat de llavors corresponia amb fermesa animant el seu equip, cosa que avui, malauradament, no és així. És clar que aleshores eren altres temps. Els Duran, Sàez, Llaneras, Baió, Escalas, Eustàquio, Mascaró, Ferrer, Tòfol etc, ja són història que deixà bon gust a l'aficionat artanenc.

L'Artà d'avui viu una altra etapa. Es compta més amb el jugador artanenc. Se li dona més confiança i més oportunitats, encara que qualche reforç sigui fora de Artà. La repesca de jugadors artanencs que poden ser claus en l'equip, com Julià Massanet, Guillem Massanet i Quique Darder, n'és una prova. Els dos darrers la temporada passada militaven a les files del Santa Margalida. En Bernat Martí de Capdepera sens dubte ha estat un dels fitxatges més importants, al mateix que l'entrenador Palou que amb la seva experiència pot ajudar molt a aconseguir l'objectiu de l'ascens a la Primera Regional Preferent.

C. D. Artà, juvenils

La pedrera també juga un paper força important. El que no s'ha de descuidar són els jugadors joves que militen en categories inferiors i que un dia poden ser el futur del C. D. Artà.

Per una banda hi ha els juvenils del C. D. Artà que comprenen unes edats entre el 15 i 18 anys, juguen a la categoria de Segona Regional, Grup A, i iniciaren la lliga el passat dia 13 de setembre fora de casa amb el Binissalem.

En aquest grup són un total de 14 equips entre les comarques de Manacor i d'Inca.

C. D. Avance

Per una altra part hi ha el C. D. Avance. Encara que res té a veure amb el C. D. Artà, és, en certa manera, el bressol del futbol base artanenc i el que proporciona els futurs jugadors que un dia militaran en el primer equip del C. D. Artà.

El club disposa de tres equips de futbol: cadets, infantils i benjamins.

Els cadets comprenen les edats de 13 a 15 anys i juguen en la categoria de Segona Regional Grup A. Aquesta categoria la componen un total de 18 equips. També iniciaren la lliga el passat dia 19 de setembre a Ses Pesqueres amb el Consell. El darrer partit el jugaran el dia 12 de juny a Ses Pesqueres amb el Campanet.

Els infantils juguen a la categoria de Primera Regional Grup A. Són un total de 16 equips amb unes edats compreses entre 11 i 13 anys. Comencen la lliga avui dissabte, dia 26 de setembre, jugant a Ses Pesqueres amb l'Olímpic de Manacor. El darrer partit d'aquesta competició el jugaran també a Ses Pesqueres amb el Joventut Sallista d'Inca el dia 22 de Maig.

Els benjamins són els més petits de les categories que hi ha. És per això que la cooperació i la bona educació esportiva d'aquests al·lots pot ésser primordial i clau de cara al futbol del futur. Compresos entre unes edats de 9 a 11 anys, juguen en el grup B benjamí.

C. D. Arcs-Artà

També s'ha format un equip de penyes. Es tracta de l'equip Arcs-Artà. Són en certa manera gent aficionada amb ganes de jugar al futbol. Entre ells hi ha un gran nombre de jugadors que anys enrere varen pertànyer al C. D. Artà com Andreu Garau, Pep Genovart, Pep Cabrer, Jaume Mestre, Miquel Rosselló, Ignacio Ríos, etc.

Participen en el torneig comarcal de penyes de la comarca de Manacor militant en el Grup A. Començaren el torneig el passat dia 6 de setembre jugant a Ses Pesqueres amb la Penya Son Servera.

El torneig consta de dos grups: A i B amb 11 equips cada grup. Els cinc primers de cada grup faran una lligueta, d'on sortirà el campió del torneig. Els sis darrers restants de cada grup optaran per la copa president.

La pilota ja roda sobre el terreny de joc. Grans i petits lluitaran per aconseguir la victòria als seus oponents. Però el treball i la lluita a cada partit ha de ser constant i ferma. Es guanyaran partits però també se'n perdran; i tant si es guanya com si es perd, que sigui de la manera més esportiva i humana possible.

Torneig de tennis

Avui comença, a les pistes de tennis del polisportiu municipal de Na Caragol, el 1er. torneig masculí de tennis per parelles. Aquest torneig, el primer que se disputa a Artà en aquesta modalitat, compta amb la participació de 16 parelles, un total de 32 jugadors. Cada jornada de competició es celebrarà durant els caps de setmana, més concretament els dissabtes al capvespre i els diumenges (matí i horabaixa). Aquestes setze parelles es repartiran en dos grups de vuit que s'enfrontaran entre si. Els quatre primers de cada grup s'enfrontaran per obtenir les parelles semifinalistes. La resta de parelles disputaran, paral·lelament i pel mateix sistema, les corresponents eliminatòries de consolació. La fase regular que avui comença està previst que s'acabi dins la primera setmana de novembre. Us mantindrem informats dels resultats.

Volei

Ja fa tres setmanes que l'equip local de volei ha començat la preparació per a la disputa del Torneig de Penyes Comercial que s'iniciarà la 2ª setmana d'octubre. El Club Volei Artà, que enguany disputarà aquesta competició per tercer any consecutiu compta, a més dels jugadors veterans de sempre, amb joves incorporacions, la qual cosa els torna a posar en disposició d'aspirar al màxim. Aquest torneig, on els equips poden estar formats de jugadors d'ambdós sexes, és l'únic que es celebra a Mallorca. L'organització té seu a Manacor, on cada setmana un representant per equip (el del C.V. Artà és Pep Alzina) es reuneixen per tal

d'elaborar el calendari de competició, els àrbitres (que són els mateixos jugadors) i els horaris, a més de tractar els possibles problemes que puguin sorgir.

Com en aquests dos darrers anys els entrenaments els planifiquen conjuntament. Entrenen dos cops per setmana, els dimarts i els dijous de les 20:00 a les 22:00 hores al Polisportiu i estan oberts a noves incorporacions i a tot el que suposi una millora per afrontar amb garanties la temporada que tot just s'inicia.

Basquet

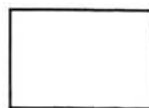
El Club Esportiu Sant Salvador de bàsquet també ha iniciat la pretemporada per a la competició que comença dins l'octubre. Enguany són novetat la creació de dos nous equips, un de femení i un altre de masculí, en la categoria de cadets, que sumats als dos equips de la categoria sènior conformen les quatre formacions amb què comptarà enguany el Club. La creació d'aquests nous equips respon a la demanda que hi ha actualment per aquest esport en l'edat escolar, on ja s'havia treballat molt durant aquests darrers anys, i a la necessitat del club per comptar amb equips interiors amb què poder proveir els equips sènior. Com a primer any, les aspiracions dels equips cadets, com ens comentaven els seus corresponents entrenadors (Maria Ginard Mas i Pere Vaquer Brunet en les fèmines i Rafel Carrió i Pere Vaquer en l'equip masculí) són les d'aprendre a jugar dins la competició passant-ho el millor que puguin i adquirir l'experiència suficient per assegurar-se un bon paper. De fet, en els partits disputats en la pretemporada s'ha vist una progressió excel·lent en el joc

desenvolupat a la pista. L'esponsorització dels dos nous equips corre a càrrec del forn de Sa Plaça i la fusteria de Ca'n Nonga.

Pel que fa als equips existents, tant El Dorado-Artà com el Sanimetal-Artà, ens confirmaren les seves aspiracions de fer campions de grup per tornar a afrontar l'ascens. En l'equip masculí, entrenat per Tomeu Gili i Pere Vaquer, es reincorporen els jugadors M. Ginard, G. Roser i E. Torres després d'una temporada d'inactivitat a les pistes, afegint-se la novetat de Jaume Forteza que debutarà en la competició que s'inicia el 4 d'octubre.

Les fèmines, per la seva part, continuaven amb J. Palou d'entrenador i, com a novetats, compten amb les reincorporacions d'Angela Infante i Antònia Morey, a més de Francesca Rosselló, que s'incorpora per primer cop a l'equip. Són baixa, en canvi, Aina Muñoz i Mª Magdalena Nicolau, que havien format part de l'equip d'ençà de la seva fundació.

L'esponsorització de les empreses citades, la subvenció de l'Ajuntament i la quota dels socis protectors (s'aspira a fer uns 200 socis) tornen a ser els recursos econòmics per afrontar la temporada d'enguany. D'il·lusió i ganes no ens falten i ben prest començarem a veure els resultats. **Bellpuig** seguirà amb detall l'evolució dels quatre equips i us informará en cada número dels seus resultats a la lliga.

Hípica

Abans de començar a parlar dels cavalls i tot el món hípic artanenc vull anomenar i contar un fet succeït dins l'àmbit cavallista mallorquí, considerat el més gran dins la història hípica de les Balears. El diumenge dia 13 a l'hipòdrom de Son Pardo aconseguia el Campionat d'Europa per a aprenents el manacorí Bartomeu Llobet Rera, fill i net de cavallistes (el seu padrí conduïa la fabulosa **Glòria** de S'Ametlerar i **Cartumach** dels germans Pascual).

Fent un poc d'història del campió mallorquí veim que va néixer l'abril del 72. Actualment cursa estudis administratius i dins el seu palmarès destaquen victòries com les de **Quietito** al Gran Premi d'Hivern Banca March, o haver conduït cavalls de la talla de **Roi des Landes** (possiblement el cavall més bo de tot el temps dels importats a terres de Balears), **Ranitic**, **Quito des Noers**, **Sultán de la Lande**, el mateix **Quietito**, o

nacionals com **Lutine** o **Maravilla Mare**, tota una flota de cracks. Des d'aquestes línies volem donar l'enhorabona a Tomeu Llobet que, dit sigui també, es va servir de l'egüeta de Na Borrassa **Mel** per a una de les sis curses. Amb ella va obtenir la victòria que li suposà guanyar 19 punts. A més de **Mel** hi corregueren altres trotons artanencs (dins les diferents 6 carreres: 3 a Manacor i 3 a Son Pardo). Foren **Nostro VX** conduït pel representant francès, i **Riggy** i **Roure** pel finlandès. Tot un èxit d'organització i el registre de la fita més gran del trot nacional de tot els temps.

En un altre ordre de coses hem de parlar de les noves adquisicions dels propietaris artanencs. Joan Cladera, de Carrossa, ha adquirit una poltreta d'un any nascuda a Maó i amb l'etiqueta de ser germana completa de **Nachito** (1'20) i **Lindango** (1'20), dos dels cavalls que actualment estan dins l'elite dels cavalls nacionals. L'altra és la de la quadra Sa Corbaia, que també ha adquirit

un poltret fill del que fou crack nacional **Zumbón Mora** (1'18) i germà matern de **Nostro VX**.

En l'apartat de resultats cal destacar l'afortunat que fou el dissabte dia 19 a Manacor: ni més ni manco que tres victòries. **Lindomundo**, conduït per Biel Pascual, rodà els 2.100 m a l'25; cal assenyalar el bom moment d'aquest cavall que setmana a setmana és dins el grup de davant amb cronos realment excel·lents. També **Roure** aconseguí la victòria a l'25"4 conduït per Tomeu Estelrich i continuant la seva constant progressió. La darrera va ser la de **Valse de Nuit** que amb el seu propietari aconseguí uns resultats espectaculars (la setmana anterior ja quasi havia guanyat); dia 19 rodà a l'25 i cal resaltar la seva gran regularitat.

També s'han produït reaparicions com la de **Junita** i **Joly Grandchamp**.

Però, recordem-ho, ha estat un mes històric per al trot balear i nacional.

Chaude Fontaine II

Futbol base

Juvenils:

Binissalem, 6 - Artà, 1
Artà, 3 - Manacor B, 2

Cadets:

Avance, 9 - Consell, 0
(Dalmau 3, Ferrer 2,
Mascaró 1, Víctor 1, Barbón
1 i Piñero 1).

Infantils:

Cardassar, 1 - Avance, 4
(Grillo, 3 i Genovart 1).
Amistós.

Futbol penyes

GRUP A.

Arcs-Artà, 0 - P. Son
Servera, 2
Calas de Mallorca, 4
- Arcs-Artà, 3
Arcs-Artà, 6 - Bar El
Serralt, 1

Calendari per a la propera jornada

Primera Regional:

C. D. Artà - Alqueria. (27-09-92. Ses Pesqueres. 17'30 h.).

Juvenils:

Artà - Ses Salines. (27-09-91. Ses Pesqueres. 10'30 h.).

Cadets:

Llosetense - Avance. (Lloseta).

Infantils:

Avance - Olímpic Manacor. (26-09-92. Ses Pesqueres. 16 h.).

Benjamins:

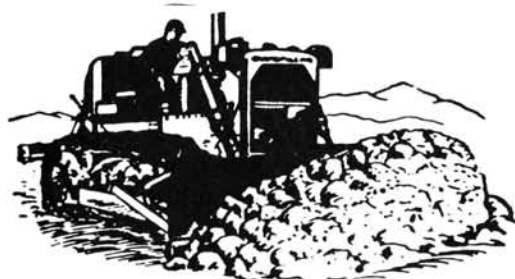
Avance - Badia C. M. (26-09-92. Ses Pesqueres 11 h.).

Penyes Grup A:

Peña Mallorca - Arcs-Artà.

Pere Riera, al C. D. Español

Pere Riera Chaparro, fill de Pere Miquel Riera, de S'Estret, veí de Manacor, ha fitxat pel C. D. Español de Barcelona i figura enrolat a l'equip sub-19. Dia sis de setembre va debutar contra el Las Palmas i des d'aleshores ha jugat els tres partits de lliga com a titular. Juga de central i no cal dir que té al seu davant un gran futur obert. Des d'aquí li desitjam que la sort l'acompanyi en la seva carrera futbolística.

COEXA, S.A.

DELEGACION EN CALA RATJADA:
Vía Mallorca, s/n - Tel: 56 37 48

CONSTRUCCIONES

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANTERA DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINAS

BOMBA HORMIGONAR PROPIA

HORMIGON PREPARADO

CONTROL CALIDAD

LABORATORIO

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F. A - 07 254188

PLANTA: Ctera. Artà-Alcúdia, Km. 4
Telèfon: 83 56 88 Fax: 56 52 67

Futbol

Lliga de 1ª regional Joc que convenç

ARTA, 4
CIDE, 2

Amb aquest partit el C. D. Artà debutava a Ses Pesqueres davant l'afició artanenca amb una entrada poc més que regular.

En el primer quart de partit es jugà més sobre el centre del camp tot i que l'equip visitant imposava una mica de perill i l'Artà intentava jugar al contra-atac. De mica en mica però, l'equip artanenc anava creant jugades de cara al gol, i aquest arribaria en el minut 17 en una jugada rapidíssima entre en Jeroni, Quique i Bernat Martí. Aquest darrer, davant la sortida desesperada del porter visitant, el va batre per baix marcant un gran gol que seria el primer de la tarda.

A rel d'aquí els artanencs dominaren la situació. Però en el minut 35 es produiria la primera incidència. El davanter del Cide féu una entrada dura dins l'àrea al porter artanenc Palou. L'àrbitre assenyala la corresponent falta, i mentre el joc estava aturat el defensa local, Sebastià Ginard, propinà una puntada de peu al davanter. L'àrbitre es percatà de l'agressió i expulsà el defensa i el davanter amb targeta vermella directa. Així que el joc continuà només amb deu jugadors per banda.

C. D. ARTA. 1ª REGIONAL TEMPORADA 1992-1993.

D'esquerra a dreta.

Drets: Toni Viejo (President), Bernadí Palou (Entrenador), Sebastià Ginard, Toni Oliver, Joan Martí, Guillem Massanet, Jeroni Bisbal, Quique Darder, Manolo Pozo, Bartomeu Cursach, Rafel Palou.

Acotats: Toni Nadal, Rafel Piris, Bernat Martí, Jordi Caldentey, Pere Ginard, Francisco José Remacho, Sebastià Massanet.

(foto Centre 2000 U).

Només començada la segona part l'Artà marcà el seu segon gol. Un tret de còrner molt tancat d'en Sebastià Massanet, que amb l'ajuda d'un defensa del Cide marcà el segon gol.

El Cide minvava el seu joc i l'Artà es cresqué encara més creant moltes jugades de perill. Pocs minuts després en Quique s'encarregaria de marcar el tercer gol dels artanencs.

L'Artà ja havia encarrilat bastant bé el partit, però quan tot semblava decidit, el Cide augmentà la pressió en el centre del camp posant nerviosa la defensa local. Davant el desconcert de la defensa artanenca arribarà el primer gol del Cide.

Pocs minuts després, i quan l'Artà jugava amb un desconcert total, l'equip visitant acursaria distàncies marcant el seu segon

BAR-RESTAURANTE

ES PINS

Especialidad
Cocina
Mallorquina

BAR-RESTAURANTE
ES PINS

patrocina

TROFEU A LA REGULARITAT
DEL
C. D. ARTA

Lliga de 1ª regional. Temporada 91-92

Classificació:

C/. Ciutat, 49

Tel. 83 64 61

07570 Artà

Quique,	7
B. Martí,	6
G. Massanet,	3

J. Bisbal,	1
S. Massanet,	1

gol. Les coses es posaven costa amunt per a l'equip artanenc i més quan l'àrbitre del partit expulsà Jordi Caldentey per doble amonestació quedant l'equip local amb nou jugadors.

A cinc minuts per a l'acabament, quan l'equip visitant atacava amb més insistència sobre la porteria local, en Toni Oliver marcà el quart gol donant un alè a l'equip artanenc i a l'afició, que veia com l'empat podria venir en qualsevol moment.

El partit acabà favorable a l'Artà per 4 gols a 1.

No es pot dir que el C. D. Artà jugàs malament del tot, simplement que som a principis de temporada i que l'equip artanenc encara no ha agafat del tot el seu ritme. El desconcert de la defensa artanenca provocà que el nervis fessin una osca en el joc de l'Artà.

Rotlet-Molinar, 2

C. D. Artà, 1

El passat diumenge dia 20 el C. D. Artà visità el camp del Rotlet-Molinar de Palma. El partit, com ja és habitual amb els equips de Ciutat, es va jugar el matí. Per tal cosa els nostres jugadors s'aixecaren dejorn per afrontar el partit.

A pesar d'haver perdut per 2 gols a 1, el C. D. Artà va realitzar un gran partit amb molta qualitat, essent superior al seu adversari en tot moment i mereixedor de guanyar el partit. El que passa

és que el qui hauria d'aplicar el reglament a tots per igual i practicar una imparcialitat total, com és el deure de l'àrbitre, impedí que l'equip artanenc s'emportàs els dos punts a casa, ja que, i además de moltes altres injustícies i errades, en una jugada claríssima de fora de joc -uns cinc metres- que el jutge de línia l'assenyalà correctament, el jutge principal deixà continuar el joc declarant amb paraules seves que "aquí mando yo". L'equip local aprofitaria molt bé l'esmentada errada marcant el gol de la victòria.

També en una jugada de perill a favor de l'Artà creada per Bernat Martí, i quan es trobava tot sol davant el porter, un defensa li feu falta mereixedora de targeta vermella. Lo curiós es que l'àrbitre va consultar el jutge de línia a veure què havia passat, com si ell no ho hagués vist. El jutge de línia indicà a l'àrbitre que el defensa local es mereixia la targeta vermella. Però l'àrbitre ni li mostrà la groga. No obstant això assenyala la falta.

L'equip del Rotlet-Molinar no féu mèrits per guanyar el partit. L'Artà li va ser superior en tot moment, però es quasi impossible guanyar un partit quan l'àrbitre de l'encontre es posa a favor totalment i de manera descarada de l'equip local, i sembla que els equips ciutadants tenen el privilegi que qualsevol "bufa-llaunes" vestit de negre mancat de seny, responsabilitat

i, el que és pitjor, mancat de personalitat els piti sempre al seu favor.

El col·legi d'àrbitres se n'hauria de penedir i vigilar els nefastos arbitratges dels seus col·legiats.

Un club pot preparar una bona campanya, amb il·lusió i entrega cap al seu equip, treballant dia a dia per portar bons resultats i intentant donar gust a l'afició, però també, malauradament, ha de tenir en compte el factor àrbitre, i àrbitres com el de diumenge passat poden fer molt de mal, tan al futbol com als clubs. Això no hauria d'esser així, però per desgràcia ho és.

El partit de diumenge passat va ser un robatori d'aquests que poden fer història. L'Artà havia de guanyar el partit però l'àrbitre no ho volgué. És de suposar que encara ho tenguí a la consciència i si no, lo més bé que pot fer aquest senyor és retirar-se.

El gol de l'equip artanenc el marcaria en Francisco Remacho.

Demà diumenge el C. D. Artà, que està en el setè lloc de la classificació amb 3 punts, a 2 del líder Port de Sóller, reb la visita de l'Alqueria, cuer de la taula amb cap partit guanyat. El partit començarà a les 5'30 hores del capvespre.

En un principi, i donat que l'equip artanenc millora cada diumenge, sembla que ha d'esser un partit de no gaire dificultats.

PIZZERIA-RESTAURANTE EL MESÓN

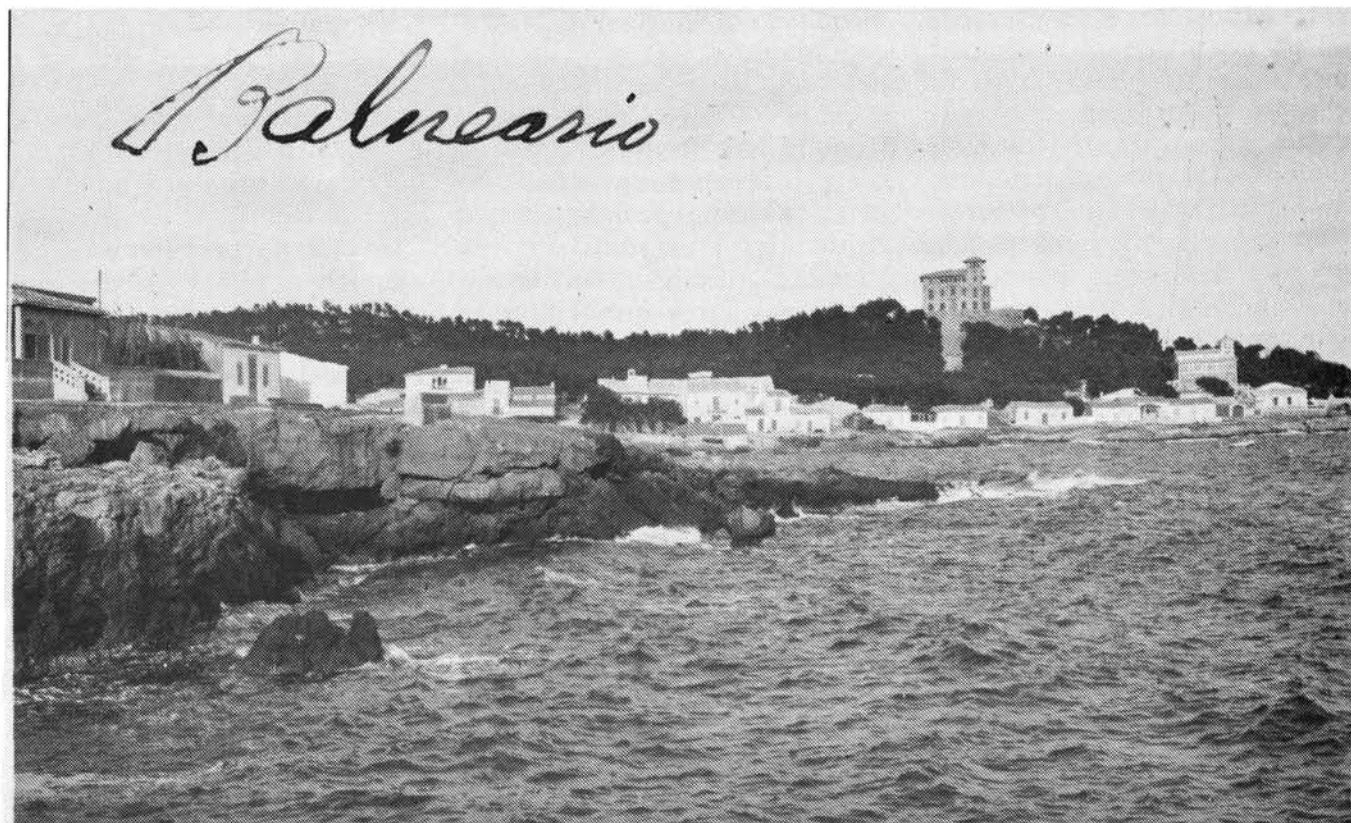
patrocina

TROFEU AL MAXIM GOLEJADOR DEL
C. D. ARTA

Lliga de 1ª Regional, temporada 1992-93

Classificació:

G. Massanet,		Quique,	
B. Martí,		T. Oliver,	
S. Massanet,		Remacho,	

Es Racó

La fotografia d'avui fa joc amb la del número anterior. Es tracta d'una tarja postal que al seu dors porta escrit el que segueix: "Fernando, por si te acuerdas. Esta vista de Cala-Ratjada. Playa de Capdepera, donde muchas familias de Arta van a veranear". Si va ser tramesa per correu, ho degué ser dins un sobre perquè no porta segell, ni adreça, ni cap indicació que ens pugui orientar sobre la data de la foto. En tot cas ens serveix per veure el contrast amb la realitat d'avui. Hi ha detalls que els lectors amb bona vista podran captar: el pinar sembla ser jove. La Torre Cega ara sembla més tapada pels arbres. També els de l'esquerra semblen més clars i petits que els actuals. I un altre: no hi ha moll. Allà on ara hi ha els bars Negresco i Marítim la fotografia i mostra la ribera natural.

ENDEVINETA de Pere Xim

Solució a la publicada:
La Fira

Està molt ben situada
la saben organitzar
les vetlades on passar
amb gent agermanada

els bons ratos a passar,
és bona la rotlada
i també bona ballada:
ben contents podem estar.

Els Gorans

TORNAREM EL DIA 10/X